

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1998 ΕΤΟΣ 48ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 894 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' όροφος)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Υπακοή στην Ἐκκλησία

Τοῦ σεβ. Ἀρχαῖας κ. ΚΑΜΙΝΙΚΟΥ

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ λέει κάτι τό πολύ σημαντικό. « Δέν μπορεῖ, λέει, νά ἔχει κανεῖς τό Θεό Πατέρα του, ἂν δέν ἔχει τήν Ἐκκλησία μητέρα! »

Κάθε πραγματικός Ὁρθόδοξος Χριστιανός ὀφείλει νά εἶναι τέκνο τῆς Ἐκκλησίας, ἂν θέλει νά σωθῇ καί κληρονομήσει τήν Οὐράνια Βασιλεία, γιατί ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει σωτηρία, ὅπως πάλι λέει ὁ ἅγιος Κυπριανός.

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ἀκοῦμε, ἀλλά κι' ἐμεῖς μιλάμε γιά τήν « Ἐκκλησία ». Τί εἶναι ὁμως αὐτό τό πράγμα πού λέμε « Ἐκκλησία »;

Εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἐπίσκοποι; Εἶναι μήπως μόνο οἱ κληρικοί; Συνήθως, ὑπάρχει ἡ καλλιεργεῖται μιά τέτοια ἀντίληψη! Εἶναι οἱ λαϊκοί; Καί παρόμοια ἀντίληψη καλλιεργεῖται, παρερμηνεύοντας τήν διακήρυξη τῶν Ὁρθόδοξων Πατριαρχῶν τοῦ ἔτους 1848, ὅτι ὁ φύλακας τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τουτέστιν ὁ λαός αὐτῆς! Ἀγνοοῦν ὁμως, οἱ λέγοντες αὐτά, ὅτι ἄλλο « λαός » τῆς Ἐκκλησίας κι' ἄλλο « λαϊκοί! » Μέ τόν ὅρο « λαός » οἱ Πατριάρχες ἐννοοῦν τοὺς « κληρικούς μοναχούς καί λαϊκούς », δηλ. ὅλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας!

Υπάρχει καί μιά δεύτερη παρανόηση σήμερα στήν ἐννοια τῆς Ἐκκλησίας. Ἄλλοτε, οἱ Πατέρες

θεωροῦσαν Ἐκκλησία τήν « κοινωνία τῶν ἁγίων », δηλ. ὅσους μετενόησαν καί καθάρισαν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἀπό τά πάθη, κι' ἀξιώθηκαν νά φθάσουν στήν τέλεια πνευματική κατάσταση, πού εἶναι ὁ φωτισμός κι' ἡ θέωση, τήν « θεωρία » τοῦ Θεοῦ, κατάσταση στήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται μέ τό Θεό. Ὅταν ἐνωθῇ καί γίνει κατὰ χάριν θεός, τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ! Τότε ὅσοι ἐνωθοῦν μέ τόν Χριστό, διδάσκουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, αὐτοὶ ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία!

ΕΜΕΙΣ σήμερα ξεκομμένοι ἀπ' τήν Πατερική Παράδοση καί τήν Ὁρθόδοξη θεολογία, ἐπειδὴ κάποτε βαπτισθήκαμε κι' ἔκτοτε χωρίς καμία προσπάθεια νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ, χωρίς κανένα καρπὸ μετανοίας, νομίζουμε πὼς εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία! Πόσο ὁμως ἀπατώμεθα! Δέν εἴμεθα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, χωρίς τουλάχιστον νά ἔχουμε βάλει « ἀρχή μετανοίας! » « Ἐνός κακοῦ δοθέντος » ὁμως, « μύρια ἐπονται! »! Ἐπηρεασμένοι ἀπό τίς φράγκικες ἐπιδράσεις, ὅσοι πιστεύουν, ὅτι ἀποτελοῦν Ἐκκλησία, ἔτσι μηχανικά καί μαγικῶ, τῷ τρόπῳ, χωρίς μετάνοια, νομίζουν ὅτι ἴστανται καί πάνω ἀπὸ τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ὀφείλει νά συμπεριφέρεται σύμφωνα μέ τίς δικές τους ἐπιλογές, προτιμήσεις καί ἐπιδιώξεις!

ΟΛΑ ΟΜΩΣ ΑΥΤΑ αποτελούν έκφυλιστικά φαινόμενα, ξένα από την Παράδοση της Ὁρθοδοξίας, πού στηρίζεται αποκλειστικά καί μόνο στό Εὐαγγέλιο, τούς Ἱερούς Κανόνες καί τά θεόπνευστα συγγράμματα τῶν ἁγίων Πατέρων. Κατά τήν Ὁρθόδοξη Πατερική Παράδοση στήν ὁρατή πάνω στή γῆ Ἑκκλησία τόν πρῶτο λόγο ἔχουν οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι αποφασίζουν γιά τά γενικά τῆς Ἑκκλησίας ζητήματα σέ Συνόδους, γιά δέ τά ζητήματα κάθε ἐπισκοπῆς αποκλειστικά καί μόνο, ὁ κάθε ἐπίσκοπος!

ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ διδασκαλία τῆς Ὁρθόδοξης Ἑκκλησίας τό «ἐπισκοπικοσυνοδικόν σύστημα», τό ὁποῖον, κατά τόν καθηγητή τῆς Δογματικῆς Ἰωάννη Καρμίρη ἀπτεται τοῦ δόγματος. Ὅποιος, λοιπόν, θέλει νά εἶναι Ὁρθόδοξος καί θέλει νά σωθῇ καί μὴν κολασθῇ, ὀφείλει νά μὴν θέτει τόν ἑαυτό του πάνω ἀπό τήν Ἑκκλησία, καί συγκεκριμένα πάνω ἀπό τούς ἐπισκόπους τῆς, στούς ὁποίους ὁ Χριστός ἀνέθεσε τό ἔργο τῆς διαποιμάνσῆς τῆς. Οἱ ἐπισκόποι εἶναι οἱ πατέρες, ὄχι μόνο τῶν λαϊκῶν, ἀλλά καί τῶν μοναχῶν καί τῶν λοιπῶν κληρικῶν.

Οἱ ἐπίσκοποι, ὡς πατέρες τῶν λοιπῶν κληρικῶν, μοναχῶν καί λαϊκῶν, ἔχουν τό αποκλειστικό δικαίωμα νά ἐλέγχουν καί τιμωροῦν πρὸς σωφρονισμόν τά τέκνα των. Δέν ἔχουν παρόμοιο δικαίωμα τά τέκνα, εἰς βάρος τῶν πατέρων τους πού εἶναι οἱ ἐπίσκοποι! Ὁ Ἀπ. Παῦλος ἀπευθυνόμενος στόν Τιμόθεο, ὅταν τόν χειροτόνησε ἐπίσκοπο Ἐφέσου τοῦ γράφει: «Τούς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καί οἱ λοιποὶ φόβον ἔχουσι» (Α' Τιμοθ. ε' 20)! Πουθενά, ὁ Ἀπ. Παῦλος ἢ ἄλλος συγγραφέας βιβλίου τοῦ Εὐαγγελίου δέν προτρέπει τούς πιστοὺς νά ἐλέγχουν τούς ἐπισκόπους! Αὐτό, σημαίνει δέν ὑφίσταται ἀντίστοιχο δικαίωμα σε ὁποιοδήποτε, εἴτε κληρικός εἶναι αὐτός (πλὴν ἐπισκόπου), εἴτε μοναχός, εἴτε πολὺ περισσότερο λαϊκός, νά ἐλέγχει τούς ποιμένες του, καί δή τούς ἐπισκόπους!

ΚΑΙ Οἱ ΛΟΙΠΟΙ Κληρικοὶ εἶναι ποιμένες τῶν μοναχῶν καί τῶν λαϊκῶν. Δεν εἶναι ὁμως ποιμένες τῶν Ἐπισκόπων! Αὐτό σημαίνει, ὅτι οἱ λοιποὶ κληρικοί, δηλ. οἱ πρεσβύτεροι καί οἱ διάκονοι δέν μποροῦν νά ἐλέγχουν τούς ἐπισκόπους, ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει καμιά φορά καί στό δικό μας χώρο. Οἱ πρεσβύτεροι ὁμως καί οἱ διάκονοι, λαβόντες ἀπό τόν ἐπίσκοπο πού τούς χειροτόνησε τήν ἱερωσύνη, λαμβάνουν ὡς ἐκ τούτου ὄχι μόνον τήν χάριν τοῦ ἱεουργεῖν, ἀλλά καί τήν ἐξουσία τοῦ διδάσκειν τούς μοναχοὺς καί λαϊκοὺς καί τοῦ ἐλέγχειν αὐτούς. Μοναχοὶ δέ καί λαϊκοί, ὑπακούοντες σ' αὐτούς, ὑπακούουν στόν ἐπίσκοπό τους, ὁ ὁποῖος ἵσταται εἰς τήν Ἑκκλησίαν «εἰς τόπον καί εἰς τύπον Χριστοῦ»! Καί ὁ ὑπακούων εἰς τόν ἐπίσκοπον, ὑπακούει εἰς τήν Ἑκκλησία!

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ ὅταν ἀπέστειλε δύο δύο τοὺς ἐβδομήκοντα μαθητές του νά κηρύξουν τό λόγο του, τοὺς εἶπε: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει. Καί ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμέ ἀθετεῖ. Ὁ δέ ἐμέ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τόν ἀποστειλαντά με» (Λουκ. ζ' 16)! Ὡ, τί φοβερὰ λόγια, πού ἰσχύουν καί γιά μᾶς σήμερα! Ὅποιος ἀκούει, ὁποῖος ὑπακούει στοὺς ἐπισκόπους τῆς Ἑκκλησίας, ὑπακούει στό Χριστό! Κι' ὁποῖος δέν ὑπακούει στοὺς ἐπισκόπους του, παρακούει στό Χριστό! Κι' ἐκεῖνος πού παρακούει στό Χριστό, μήπως ὑπακούει στόν διάβολο; Μᾶλλον, ἔτσι πρέπει νά εἶναι τὰ πράγματα! Ἀλλοίμονο, στο χριστιανό πού δέν ὑπακούει στό Χριστό κι' ἐκτελεῖ τὰ θελήματα τοῦ διαβόλου! Ἐχασε ἀπὸ τώρα τήν σωτηρία του.

ΑΥΤΟ ὁμως σημαίνει ὅτι καί οἱ Ἐπίσκοποι ἂν θέλουν νά εἶναι πραγματικοὶ ἐπίσκοποι, χειροτονημένοι πράγματι ἀπ' τό Θεό κι' ὄχι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους, πρέπει νά ὑπακούουν πρῶτοι στό Χριστό, ὅπως κι' ὁ Χριστός ἐγένετο ὑπάκουος στόν Πατέρα Του, «ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ» (Φιλιπ. β' 8). Τό ἴδιο καί οἱ πρεσβύτεροι. Δέν μποροῦν νά ἀπαιτοῦν ὑπακοή ἀπ' τό ποίμνιό τους, ἂν αὐτοὶ πρῶτοι δέν ὑπακούουν στόν ἐπίσκοπό τους! Κληρικοί, πού θα θελήσουν τυχόν νά κάνουν προσωποκεντρικό ἔργο, μέ τό νά ἀπαιτοῦν ὑπακοή στό ἄτομό τους, ἐπειδὴ καί μόνον εἶναι ἱερεῖς, παύουν νά εἶναι Ὁρθόδοξοι ποιμένες! Ἀγνοοῦν τόν ἐπίσκοπό τους, ἀπ' τόν ὁποῖον ἔλαβον τήν χάριν τῆς ἱερωσύνης καί τήν ἄδειαν τοῦ ἱεροπρατεῖν. Καί προσωποκεντρικό ἔργο κάνει ἕνας ἱερέας, ὅταν ἀγνοεῖ τόν ἐπίσκοπό του καί τίς ἐντολές του καί προσπαθεῖ νά προβάλλει το πρόσωπό του μέ αἴγλη ἁγίου καί ὄχι νά ἐνώσει τούς ἀνθρώπους μέ τό Χριστό!

Σέ τέτοιους κληρικούς, ἀσφαλῶς δέν ὠφελεῖ ἡ ὑπακοή. Ἀπεναντίας μπορεῖ νά βλάψει ἀνεπανόρθωτα!

Ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ μας εἶναι ὄντως δύσκολη ὑπόθεση! Πρέπει νά κάνουμε ὑπακοή στήν Ἑκκλησία, ἡ ὁποία μεταφράζεται σέ ὑπακοή πρῶτα στοὺς ἐπισκόπους καί ὕστερα σέ ὑπακοή στοὺς ὑπ' αὐτοὺς πρεσβυτέρους. Δέν ὠφελεῖ ὁμως καθόλου, ἀπεναντίας μπορεῖ νά βλάβῃ ὑπακοή σέ κληρικούς, πού εἶναι ψευδοκληρικοί, ἢ πραγματικοὶ μὲν κληρικοί, ὁμως ἀνυπάκουοι οἱ ἴδιοι στό Χριστό ἢ στόν ἐπίσκοπό τους! Κι' ἐδῶ χρειάζεται νά ἔχει κανεὶς διάκριση, γιά νά μπορεῖ νά ξεχωρίζει πότε θα πρέπει νά ὑπακούει καί πότε, ὄχι! Γιατί ὅσο ὠφελεῖ ἡ ὑπακοή στοὺς πραγματικούς ποιμένες, πού οἱ ἴδιοι ὑπακούουν στό Χριστό, ἄλλο τόσο καί περισσότερο, ὠφελεῖ ἡ παρακοή στοὺς ἀναξίους ποιμένες, ἢ ψευδοκληρικούς, πού παριστάνουν τούς δῆθεν ποιμένες.

† Ὁ Ἀχάϊας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΝ ΟΨΕΙ ΕΛΕΥΣΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ! Τό δορυφορικό φακέλωμα απειλή για την ανθρωπότητα

Του Σεβ. Αμερικηῆς κ.ΠΑΥΛΟΥ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ γίνεται πολύς λόγος για τόν κίνδυνο πού αντιμετώπιζει ἡ ἀνθρωπότητα ἀπό το ἠλεκτρονικό φακέλωμα πού γίνεται ἀπό διάφορα ἄτομα ἢ καί κρατικές ὑπηρεσίες.

Τό γεγονός αὐτό, ὀρθῶς ἐπεσήμαναν στήν Ἑλλάδα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι διέβλεψαν ὅτι μέ τό ἠλεκτρονικό φακέλωμα, δέν κινδυνεύουν μόνο τά ἀνθρώπινα δικαιώματα κάθε ἀτόμου, ἀλλά προπαντός ἡ Ὁρθόδοξη πίστη, ἐν ὅψει μάλιστα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου, στούς ἐσχάτους αὐτούς καιροῦς πού ζοῦμε.

Τήν ἐντονή αὐτή ἀνησυχία του ὁ σκεπτόμενος Ὁρθόδοξος λαός τῆς Ἑλλάδος διερμήνευσε μέ ἀλλεπάλληλα συλλαλητήρια καί συγκεντρώσεις, οἱ ὁποῖες ἀτυχῶς, δέν ἔχουν προσεχθῇ ὅπως θά ἔπρεπε, τόσο ἀπό τήν Πολιτεία, ὅσο καί τήν εὐρύτερη κοινή γνώμη, τήν ὁποία φαίνεται ν' ἀπασχολοῦν περισσότερο τά καθημερινά ἀγχώδη βιοτικά προβλήματα, παρά ὁ κίνδυνος ἀπό τήν συνθήκη Σέγκεν ἡ γενικώτερα τό ἠλεκτρονικό φακέλωμά μας.

ΠΟΛΥ ΦΟΒΟΥΜΕΘΑ ὅτι οἱ πληροφορίες πού φθάνουν στήν Ἑλλάδα γιά τό «φακέλωμά» μας, εἶναι πολύ μικρότερης σημασίας, ἀπό τόν πραγματικό ὑπαρκτό κίνδυνο, γιά τόν ὁποῖο στήν Ἀμερική ἔχουν γραφῇ ἐνδιαφέροντα κείμενα. Ἐνα τέτοιο κείμενο δημοσίευσε ἕνας ἐκλεκτός Ἕλληνας δημοσιογράφος, ὁ Ἀνδρέας Ἀναγνώστου, στήν καθημερινή ἐφημερίδα τῆς Νέας Υόρκης «Πρωινή» στις 24, 26 Ἰουνίου, καί 1 Ἰουλίου 1998, ἀπ'τό ὁποῖο ἀντλήσαμε τά παρατιθέμενα στή συνέχεια στοιχεῖα.

ΤΟ 1948 πέντε χώρες, ἡ Ἀμερική, Καναδάς, Μ. Βρετανία, Αὐστραλία καί Νέα Ζηλανδία, δημιούργησαν ἕνα παγκόσμιο δορυφορικό δίκτυο κατασκοπίας, μέ τήν ὀνομασία «Echelon», μέ ἀντικειμενικό σκοπό νά κατασκοπεύσουν τήν τότε Σοβιετική Ἑνωση.

Ὅταν τό 1989 κατέρρευσε ὁ λεγόμενος ὑπαρκτός σοσιαλισμός, κανένα ἀπ' τ' ἀνωτέρω πέντε κράτη δέν διανοήθηκε νά καταργήσῃ τό παραπάνω δορυφορικό δίκτυο κατασκοπίας «Echelon», γιατί μέ τίς πληροφορίες πού μπορεῖ τό ὑπερόργανο αὐτό νά συγκεντρώσει, καταγράφει, ἀποθηκεύει, ἀναλύει καί ἱεραρχήσει, σέ ἐλάχιστο χρόνο, ἀνέρχονται σέ ἑκατομμύρια. Ἔτσι μποροῦν νά ἐλέγχουν τόν ὑπόλοιπο κόσμο.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ τόν πλήρη ἔλεγχο τοῦ δορυφορικοῦ συστήματος κατασκοπευτικοῦ δικτύου Echelon ἔχει ἡ Ἀμερική, ἀφοῦ ὁ κεντρικός σταθμός τοῦ συστήματος βρίσκεται στό Φόρντ Μίντ τοῦ

Μέριλαντ, στήν ἔδρα τοῦ περιβόητου NSA (Nasional Security Agency), γνωστό ὡς «Ἐθνική Ὑπηρεσία Ἀσφαλείας».

Τό NSA εἶναι μία ἀπ' τίς λιγότερο γνωστές δεκατρεῖς ὑπηρεσίες ἀσφαλείας τῆς Ἀμερικῆς, τό ὁποῖο ἀπορροφᾷ τό ἕνα τρίτο τῶν δαπανῶν τῆς Ἀμερικῆς γιά τήν ἀντικατασκοπεῖα. Τό 1997 ὁ προϋπολογισμός τοῦ NSA ἦταν ὀκτώ δισεκατομμύρια δολάρια. Ἡ ὑπηρεσία αὐτή διαθέτει μόνο στήν Ἀμερική εἴκοσι χιλιάδες ὑπαλλήλους.

Μέ τό δορυφορικό κατασκοπευτικό δίκτυο Echelon ἡ Ἀμερική παρακολουθεῖ τά πάντα, πού συμβαίνουν πάνω στή γῆ καί φακελώνει τά πάντα!

ΑΣ ΔΟΥΜΕ πῶς δουλεύει τό Echelon. Ἐχει ἕξι ἐπίγειους σταθμούς, οἱ ὁποῖοι ὑποκλέπτουν τίς τηλεφωνικές συνδιαλέξεις καί εἶναι συνδεδεμένοι μέ εἰκοσιπέντε γαιοστατικούς δορυφόρους Intelsat τοῦς ὁποῖους χρησιμοποιοῦν οἱ μεγαλύτεροι τηλεπικοινωνιακοί ὁργανισμοί σ' ὅλο τόν κόσμο. Ἐπίσης ἀξιοποιεῖται τό δίκτυο τῶν κατασκοπευτικῶν δορυφόρων Vortex πού δημιούργησε τό 1970 τό περιβόητο καί πανίσχυρο NSA.

Τά πέντε κράτη, καί κυρίως ἡ Ἀμερική, μποροῦν μέσφ αὐτοῦ τοῦ συστήματος νά παρακολουθοῦν ἐπὶ 24ώρου βάσεως ὅ,τιδήποτε συμβαίνει στή γῆ. Τηλεφωνικές συνομιλίες, ἰδιωτικές συζητήσεις (ἀκόμα καί σέ κλειστούς χώρους), μετακινήσεις στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὅλα τά εἶδη ἐπικοινωνιῶν (Internet, ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο, τηλετυπία, τηλεομοιοτυπία)!

ΤΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟΤΕΡΟ ὅλων εἶναι ὅτι οἱ κομπιούτερς τοῦ Echelon ἔχουν τήν δυνατότητα νά καταγράψουν ἑκατομμύρια συνομιλίες στό δευτερόλεπτο, μέ βάση τήν σπουδαιότητα τῶν πληροφοριῶν πού περικλείουν αὐτές.

Δηλ. τό σύστημα δέν καταγράφει ἀπλῶς αὐτόματα πληροφορίες, ἀλλά τίς ἀναλύει καί τίς ἱεραρχεῖ μέ τόν ἴδιο ταχύτατο καί αὐτόματο τρόπο. Ὁ χρήστης τοῦ συστήματος ἀρκεῖ νά πατήσῃ ἕνα πληκτρο γιά νά δεῖ ἀνά πᾶσα στιγμή τά στοιχεῖα πού θέλει. Κι' ὅπως παρατηρεῖ ὁ Ἀνδρέας Ἀναγνώστου, κανείς, μά κανείς, δέν μπορεῖ νά προστατευθῇ ἀπό τό Echelon! Καί αὐτό, τό γνωρίζουν οἱ ἡγεσίες ὅλων τῶν χωρῶν τῆς γῆς!

Ἀναφέρει μάλιστα ὁ Ἀνδρέας Ἀναγνώστου μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις παρακολουθήσεως συνομιλιῶν γιά τήν σύναψη ἐμπορικῶν συμβάσεων ἀπό μεγάλες ἐταιρεῖες. Γράφει σχετικά

γιά τό "πάθημα τῶν Γάλλων":

«Ένας τρόπος γιά νά παραμένεις ὑπερδύναμη εἶναι νά ἔχεις τόν πρῶτο λόγο στήν παγκοσμιοποιημένη πλέον οἰκονομία τοῦ πλανήτη. Οἱ πολυεθνικές ἐπιχειρήσεις ἀμερικανικῶν συμφερόντων θέλουν νά ἔχουν τήν «μερίδα τοῦ λέοντος» στίς μεγάλες δουλειές πού κλείνονται κάθε λεπτό σέ διάφορα σημεῖα τοῦ πλανήτη. Καί μεγάλες δουλειές εἶναι οἱ πωλήσεις ὀπλων, καθώς καί ὁ ἔλεγχος καί ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ἐνεργειακῶν ἀποθεμάτων καί τῶν πρώτων ὑλῶν μείζονος στρατηγικῆς σημασίας, ὅπως εἶναι τό πλουτῶνιο καί τό οὐράνιο. "Όταν τόν Ἰανουάριο τοῦ 1994 ὁ πρωθυπουργός τῆς Γαλλίας Ἐντουάρντ Μπαλαντύρ πῆγε στό Ριάντ τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας, ἦταν σίγουρος ὅτι θά ὑπέγραφε συμβόλαιο γιά τήν πώληση ἀεροσκαφῶν τύπου Αἰρμπάς καί ὀπλα ἀξίας 30 δισ. Φράγκων.

Όμως ἔφυγε ἄπρακτος καί τή δουλειά τήν πῆρε τελικά ἡ ἀμερικανική «Μαγκντούγκαλ», ἀνταγωνίστρια τῆς «Αἰρμπάς». Οἱ Ἀμερικανοί, μέσω τοῦ «Echelon», εἶχαν ὑποκλέψει τίς συνομιλίες τῶν Γάλλων μέ Σαουδάραβες ἀξιωματικούς καί ἐνημέρωσαν τόν Βασιλιά Φάχτ γιά τά «λαδῶματα» τῶν τελευταίων ἀπό τούς πρώτους.

Τό ἴδιο συνέβει, ἐπίσης τό 1994, στή Βραζιλία. Μέ τόν ἴδιο τρόπο οἱ Ἀμερικανοί χάλασαν τή δουλειά τῆς γαλλικῆς «Τόμσον» πού εἶχε κατ' ἀρχήν συμφωνήσει μέ τήν βραζιλιάνικη κυβέρνηση γιά τήν πώληση σύγχρονων συστημάτων ραντάρ.

Τελικῶς τή δουλειά, ὕψους πολλῶν ἐκατομμυρίων δολларίων, τήν πῆρε ἡ ἀμερικανικῶν συμφερόντων ἐταιρεία «Ρέϊτεν». Τά ἴδια ἔπαθαν τό 1997 καί οἱ Ἰάπωνες ὅταν προσπάθησαν νά κλείσουν συμφωνία μέ τήν κυβέρνηση τῆς Μαλαισίας, γιά τήν ἀνασυγκρότηση τοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου αὐτῆς τῆς ἀσιατικῆς χώρας. Ὡς...ἐκ θαύματος αὐτό τό «χρυσό» συμβόλαιο τό πῆρε ἡ ἀμερικανική ΑΤΤ.

Οἱ ΠΕΝΤΕ ἀγγλοσαξωνικές χῶρες (Ἀμερική, Καναδᾶς, Ἀγγλία, Αὐστραλία καί Νέα Ζηλανδία) μέ τό Echelon ἔχουν φακελλώσει ὅλα τά κράτη τοῦ κόσμου, μέ τήν παγκόσμια παρακολούθηση σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς. Τό θέμα αὐτό προκάλεσε ἤδη τήν ἀνησυχία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Ὅρισμένα κράτη τῆς Εὐρώπης ὅπως ἡ Γαλλία καί ἡ Γερμανία ἀνησύχησαν ἀπ' τήν διαπίστωση ὅτι ὁ Ἀγγλοσαξωνικός κόσμος μέ τήν παρακολούθηση αὐτή, διαμορφώνει συνθηκес ἀθέμιτου ἀνταγωνισμοῦ, ἐπειδὴ μέ τόν τρόπο αὐτό ἀγγλοσαξωνικές ἐταιρεῖες ἄρπαξαν τά μεγαλύτερα συμβόλαια.

ΑΛΛΑ, δέν ὑφίσταται μόνο ἡ παγκόσμια οἰκονομία τίς ὀδυνηρές συνέπειες τοῦ Echelon. Διακυβεύονται καί τά ἐθνικά συμφέροντα τῶν λαῶν. Ὁ Ἀνδρέας Ἀναγνώστου ἀναφέρει μερικά παραδείγματα ἀφορῶντα καί τήν Ἑλλάδα.

Γράφει σχετικά: «Όταν τόν Ιούνιο τοῦ 1993, ὁ τότε Ἀμερικανός ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Γουῆρεν

Κρίστοφερ δήλωνε εὐθαρσῶς ὅτι στήν Ἑλλάδα θά γίνουν πρόωρες ἐκλογές τόν Ὀκτώβριο (ὅπως καί ἔγινε), κάποιοι ἰσχυρίσθηκαν βλακωδῶς ὅτι ὁ Ἀντώνης Σαμαράς εἶχε «πάρει γραμμή» ἀπό τόν Λευκό Οἶκο, γιά νά ρίξει τήν κυβέρνηση Μητσοτάκη».

Εὐτυχῶς, ἔχουν παρέλθει ἀνεπιστρεπτί γιά τήν γενέτειρα οἱ ἐποχές πού οἱ Ἀμερικανοί ὑπουργοί Ἐξωτερικῶν καί οἱ πρεσβευτές τους, ἀνεβοκατέβαζαν τίς ἐλληνικές κυβερνήσεις. Ἀπλά, ὁ Γουῆρεν Κρίστοφερ καί τό Στέητ Ντιπάρτμεντ γνῶριζαν μέ κάθε λεπτομέρεια ὅλες τίς ἐν κρυπτῷ καί ἐν παρασκηνίῳ συζητήσεις τοῦ Ἀ. Σαμαρά μέ τούς βουλευτές τῆς ΝΔ, οἱ ὅποιοι ἀργότερα τόν ἀκολούθησαν στήν «Πολιτική Ἀνοιξη». Οἱ «κοριοί» καί τά «ἠλεκτρονικά μάτια» τοῦ «Echelon» εἶχαν καταγράψει ὅλες τίς σχετικές συνομιλίες καί οἱ Ἀμερικανοί γνῶριζαν μέ τό νί καί μέ τό σίγμα τί θά ἐπακολουθοῦσε. Επομένως οὔτε μάντης ἦταν ὁ κ. Κρίστοφερ, οὔτε ὁ Α. Σαμαράς ἐντολοδόχος τῆς Οὐάσιγκτον. Αὐτό ὅμως πού συνέβη μέ τίς Ἑλληνορωσικές συνομιλίες τό περασμένο φθινόπωρο, ἀποδεικνύει περίτρανα τήν ὠμότητα ἐκείνων πού χειρίζονται τό ὑπερόργανο κατασκοπείας τοῦ πλανήτη.

Ἡ Ἑλλάδα μετά ἀπό πολύμηνες συνομιλίες καί διμερεῖς ἐπαφές σέ ἐπίπεδο ὑπουργῶν ἐξωτερικῶν καί ὑψηλόβαθμων διπλωματικῶν στελεχῶν, εἶχε προσχωρήσει σέ κατ' ἀρχήν συμφωνία μέ τή Ρωσία γιά τή χάραξη κοινῆς βαλκανικῆς πολιτικῆς. Ἐπίσης, κατόπιν συνενόησεως τῶν ἀντίστοιχων ὑπουργείων ἄμυνας εἶχε σχεδόν συμφωνηθεῖ ἡ ἀγορά ἀπό τήν γενέτειρα ρωσικῶν ὀπλικῶν συστημάτων, σέ τιμές ἄκρως ἀνταγωνιστικές. Στή διμερή στρατιωτική συμφωνία προβλεπόταν καί ἡ παρουσία στήν Ἑλλάδα - γιά ἓνα ἀπροσδιόριστο διάστημα - ρώσων στρατιωτικῶν συμβούλων πού θά ἐπέβλεπαν τήν ἀρχική λειτουργία τῶν ὀπλικῶν συστημάτων καί θά ἐκπαίδευαν τους Ἕλληνες χειριστές. Μέ τήν ὑλοποίηση τῆς πολὺπτυχης αὐτῆς διπλωματικῆς καί στρατιωτικῆς συνεργασίας ἡ Ἑλλάδα θά ἀποκοῦσε σαφῆ ὑπεροχή σέ ὅλα τά ἐπίπεδα ἐναντί τῆς Τουρκίας.

Τόσο οἱ διπλωματικές ὅσο καί οἱ στρατιωτικές Ἑλληνορωσικές ἐπαφές εἶχαν ἀναπτυχθεῖ σέ ἄκρα μυστικότητα καί σέ ὑψηλό κυβερνητικό καί διπλωματικό ἐπίπεδο. Ένας βασικός λόγος γιά τήν μυστικότητα πού τηρήθηκε ἦταν γιά νά μήν ἐνοχληθοῦν οἱ ΗΠΑ πού ἀπό τήν κατάρευση τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης καί ἐντεῦθεν, δέν ἔπαψαν ποτέ νά βλέπουν καχύποπτα ἕως ἐχθρικά τίς ὅποιες διπλωματικές κινήσεις τῆς Μόσχας. Ἕλληνες καί Ρῶσοι πίστευαν ὅτι θά μπορούσαν νά αἰφνιδιάσουν τούς ἀμερικανούς καί νά τούς φέρουν προτετελεσμένων γεγονότων.

Όμως ὡς ἐκ θαύματος, ἡ μᾶλλον ὡς ἐξ...«Echelon» τό Στέητ Ντιπάρτμεντ γνῶριζε μέ πᾶσα λεπτομέρεια τίς Ἑλληνορωσικές συνομιλίες καί μέ μία σκληρή ἐπιστολή πού ἔστειλε στήν Ἀθήνα καί φρόντισε νά διαρεῦσει στόν τύπο, ἐγκαλούσε τήν Ἑλλάδα μέ τό ἐπιχείρημα ὅτι μέ τήν ρωσική προσέγγιση

πού επιχειρεῖ, δυναμιτίζει τήν εἰρήνη καί τήν σταθερότητα στό Βαλκάνια, ἐνῷ δημιουργεῖ καί ζήτημα ἀξιοπιστίας στήν νοτιανατολική πτέρυγα τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἡ Ἀθήνα πῆρε τό μήνυμα καί οἱ ἔως τότε προχωρημένες ἐλληνορωσικές συνομιλίες πάγωσαν, καί ἔκτοτε δέν βγῆκαν ἀπό τόν καταψύκτη...

ΚΑΙ ΑΥΤΑ μέν γράφει ὁ Ἀνδρέας Ἀναγνώστου, περισσότερα δέ στοιχεῖα γιά τό Echelon μπορεῖ κανεῖς νά βρῇ στό Internet, στή διεύθυνση [www. Fas. Org](http://www.Fas.Org).

Ἐμεῖς, ὅμως, ὡς ὀρθόδοξοι, καί μάλιστα, Ἑλληνες, μπορούμε νά ἐξαγάγουμε τά δικά μας συμπεράσματα.

Πρῶτον, ξέρουμε ὅτι βρισκόμαστε πάντοτε κάτω ἀπ' τόν κατασκοπευτικό ἐλεγχο τοῦ διαβόλου, πού παρακολουθεῖ κάθε λόγο καί κίνηση μας, προσπαθώντας μάλιστα ν' ἀνιχνεύσει τή σκέψη μας, τήν ὁποία ἄλλος δέν μπορεῖ νά διαγνώσῃ. Μέ τά στοιχεῖα αὐτά ὁ διάβολος ὀργανώνει τόν ἀόρατο πόλεμο ἐναντίον μας, προσπαθώντας νά μᾶς παρασύρει στήν ἀμαρτία καί μᾶς ἐξαρτήσῃ ἀπ' αὐτή.

Τό κατασκοπευτικό δίκτυο Echelon κάνει ὅ,τι κάνει καί ὁ διάβολος! Ἡ μόνη διαφορά εἶναι ὅτι τά σφάλματά μας πού κατασκοπεύει ὁ διάβολος, κάποτε με τήν μετάνοιά μας, διαγράφονται. Στό Echelon ὅμως δέν ὑπάρχει μετάνοια! Καί τά στοιχεῖα τοῦ παραμένουν πάντοτε ἰσχυρά.

Δεύτερον. Μερικοί, παλιότεροι, ὅταν ἄκουγαν ὅτι ὁ Θεός παρακολουθεῖ καί γνωρίζει κάθε τι πού κάνουμε, παραξενεύονταν καί ἔλεγαν πῶς ὁ Θεός μπορεῖ καί ξέρει ὅλα αὐτά! Εἶναι αὐτό πού λέγει ἡ Ἀγία Γραφή "Ἐστὶ δίκαιος ὁφθαλμός ὃς τά πάνθ' ὁρᾷ".

Νά, πού τώρα, ὁ ἄνθρωπος μέ τήν σύγχρονη ἐξέλιξη τῆς τεχνολογίας βλέπει τά πάντα!

Ὁ Ἀντίχριστος μέ τό Echelon στή διάθεσή τοῦ μπορεῖ νά ἐμφανίζεται ὡς... Θεός, πού γνωρίζει τά πάντα!

Τρίτον. Ἡ συνθήκη Σέγκεν καί τό ἠλεκτρονικό φακέλωμα μέ τό ΕΚΑΜ εἶναι γεγονόσ ὅτι θά φαλκιδεύσουν τίς ἀτομικές ἐλευθερίες. Ὅταν ὅμως τ' ἀνωτέρω συνδυαστοῦν μέ τή δορυφορική παρακολούθηση ὁ κίνδυνος νά καταστῇ ὁ ἄνθρωπος ἓνα ρομπότ πρoλαμβάνει τρομακτικές διαστάσεις.

Καί, τέταρτον. Ὁ κίνδυνος καθίσταται μεγαλύτερος γιά τήν πίστη μᾶς καί τό Γένος μας. Καί ἐξηγούμεθα.

Ἄν ἡ υπερδύναμη, πού λέγεται Ἀμερική, βάλει στό στόχαστρο τῆς ἓνα λαό, μέ τά πλεονεκτήματα πού θέτει στή διάθεσή της τό Echelon εἶναι πολὺ εὐκόλo νά διαλύσῃ καί ἀφάνισῃ τό λαό αὐτό.

Δέν γνωρίζουμε τί αἰσθήματα τρέφει γιά τό Γένος μας ἡ Ἀμερική. Ἀν κρίνουμε ὅμως ἀπό τά ὅσα εἶπε σέ ὁμιλία τοῦ τό 1994 στήν Οὐάσιγκτον ὁ Χένρυ Κίσσιγκερ, κί ὁποῖος κάτι πρέπει νά γνωρίζει, αὐτά δέν εἶναι τόσο εὐόιωνα γιά μᾶς. Εἶπε χαρακτηριστικά: « Ὁ Ἑλληνικός λαός εἶναι δυσκο-λοκυβέρνητος καί γι' αὐτό πρέπει νά τόν πλήξουμε βαθιά στίς πολιτισμικές του ρίζες. Τότε ἴσως συνεισθεῖ. Ἐν-νοῶ, δηλαδή, νά πλήξουμε τή γλώσσα, τή θρησκεία, τά πνευματικά καί ἱστορικά του ἀποθέματα, ὥστε νά ἐξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητα τοῦ νά ἀναπτυχθεῖ, νά διακριθεῖ νά ἐπικρατήσῃ, γιά νά μὴ μᾶς παρενοχλεῖ στό Βαλκάνια, νά μὴ μᾶς παρενοχλεῖ στήν Ἀνατολική Μεσόγειο, στή Μέση Ἀνατολή, σέ ὅλη αὐτή τή νευ-ραλγική περιοχὴ μεγάλης στρατηγικῆς σημασίας γιά μᾶς, γιά τήν πολιτικὴ τῶν Η.Π.Α.»

Τό ἀπόσπασμα αὐτό τῆς ὁμιλίας τοῦ διαβόητου Χένρυ Κίσσιγκιφ δημοσίευσε στήν Ἑλλάδα τό περιοδικό «Νέμεσις» (τεῦχος 35 τῆς 20-2-1997).

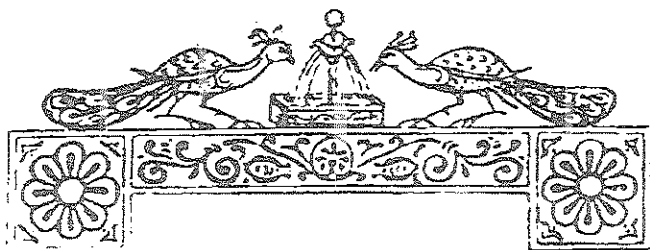
Ἐπομένως ἡ Ἀμερική θέλει νά πλήξῃ τίς πολιτιστικές ρίζες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, πού εἶναι ἡ γλώσσα, ἡ θρησκεία δηλ. ἡ Ὄρθοδοξία, τά πνευματικά καί ἱστορικά ἀποθέματα τῆς φυλῆς μας!

Τό πόσο ἔχει πληγῇ ἡ Ὄρθοδοξία στίς μέρες μας εἶναι ὀλοφάνερο. Ὑπάρχει ἵχνος Ὄρθοδοξίας σήμερα στὸν νεοημερολογιτισμό; Ἐμεῖς, πολὺ ἀμφιβάλλουμε!

Γι' αὐτό ἡ Ἀμερική παρεμβαίνει στίς ἐκλογές Πατριαρχῶν καί Ἀρχιεπισκόπων, ὅπως τοῦ Ἀθηναγόρα, πού ἡ παρέμβασή της ὑπῆρξε σκανδαλώδης. Δέν γνωρίζω, ἂν ἡ ἐπίσκεψη (ἴσως, ἐπισκέψεις) τοῦ πρεσβευτῆ τῶν ΗΠΑ στήν Ἀθήνα Νικ. Μπέρνς στό Βόλο στὸν κ. Χριστόδουλο, μπορεῖ νά ἐρμηνευθῇ ὡς παρέμβασή του στήν ἐκλογή του ὡς Ἀρχιεπισκόπου τῶν Νεοημερολογιτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τό Echelon ἀποτελεῖ ὁρατό καί μέγιστο κίνδυνο γιά κάθε ἄνθρωπο, ἰδιαίτερα γιά κάθε Ὄρθόδοξο Ἑλληνα!

† Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ

Ἀπαντᾶμε στίς ἀπορίες σαις.

Τοῦ Σεβ. Ἀμερικῆς κ. ΠΑΥΛΟΥ

2. Ποιοί θά σωθοῦν.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Ὁρθόδοξος πιστός μου ἔθεσε τό ἀκόλουθο ἐρώτημα:

Ὁ Κύριος, στό κεφ. 25 τοῦ Ματθαίου, μιλώντας γιά τήν μέλλουσα Κρίση εἶπε ὅτι θά πάνε στόν Παράδεισο ὅσοι ἔδωσαν στόν πεινασμένο Χριστό νά φάει, ὅσοι ἔδωσαν νερό στόν διψασμένο Χριστό, ὅσοι ἔδωσαν στέγη φιλοξενίας στόν Χριστό, ὅσοι ἔντυσαν τόν γυμνό Χριστό, ὅσοι ἐπισκέφθηκαν τόν ἄρρωστο Χριστό, ὅσοι ἐπισκέφθηκαν τόν φυλακισμένο Χριστό. Ἀντίθετα θά ὁδηγηθοῦν στήν κόλαση, ὅσοι δέν ἔκαναν τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά.

Καί ὅταν, ἐκπληκτοί οἱ ἄνθρωποι θά ρωτήσουν τόν Κύριο, πότε τόν εἶδαν πεινασμένο, διψασμένο, γυμνό ἢ φυλακισμένο καί δέν τόν βοήθησαν, ἀπάντησε ὅτι ἐφ' ὅσον δέν προσέφεραν τήν βοήθειά τους σ' ἕνα ὁποιονδήποτε ἀναξιοπαθοῦντα ἄνθρωπο, εἶναι σάν νά τήν ἀρνήθηκαν στόν ἴδιο τόν Χριστό.

Ἐπομένως, ὁποῖος βοηθήσει στίς ἀνάγκες Του αὐτές, ἔστω καί ἕνα μόνο ἀναξιοπαθοῦντα ἄνθρωπο, αὐτός θά κληρονομήσει τόν Παράδεισο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ἐκ πρώτης ὄψεως πράγματι δίνεται αὕτη ἡ ἐντύπωση. Δηλαδή ὁποῖος δείξει τήν ἀγάπη καί φιλανθρωπία του σ' ἕναν ὁποιονδήποτε πεινασμένο, ἢ διψασμένο, ἢ ξένο, ἢ γυμνό, ἢ φυλακισμένο, αὐτός ἔχει ἐξασφαλισμένο τόν Παράδεισο.

Ἀλλ' ἂν αὐτό εἶναι σωστό, τότε δέν χρειάζεται τίποτε ἄλλο! Ὁ χριστιανισμός θά ἦταν μιά πολύ εὐκόλη κι' ἀπλή ἐκδήλωση φιλανθρωπίας σ' ἕναν ἀναξιοπαθοῦντα. Ὅμως τά πράγματα δέν εἶναι τόσο ἀπλά.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἄλλοῦ λέγει: "ὁ πιστεύσας καί βαπτισθείς σωθήσεται" (Μάρκ. ιστ' 16).

Δηλ. ἐδῶ ὁ Κύριος θέτει προϋπόθεση γιά τήν σωτηρία τήν πίστη καί τό βάπτισμα. Αὐτό σημαίνει, πῶς ἂν ἦταν ἀρκετή ἡ ἐκδήλωση φιλανθρωπίας σ' ἕναν πτωχό ἄνθρωπο, δέν θά ἔθετε ὡς προϋπόθεση τήν πίστη καί τό βάπτισμα.

Ἐπομένως, κάτι ἄλλο πρέπει νά ἐννοεῖ ὁ Κύριος μέ τά λόγια αὐτά.

Καί τό τί ἐννοεῖ ὁ Κύριος, δέν εἴμεθα σέ θέση νά ἐξηγήσουμε ἐμεῖς. Θά πρέπει λοιπόν, νά καταφύγουμε στούς ἁγίους Πατέρες, πού εἶχαν "νοῦν Χριστοῦ"! Δηλ. στούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας πού εἶχαν ἀποκτήσει

τήν ἐμπειρία τῆς θεώσεως κι' ἐπομένως ὁσά μᾶς λένε δέν εἶναι προϊόν στοχασμοῦ τους καί σπουδαίων σκέψεων τους. Εἶναι ἀποκάλυψη Θεοῦ, πού ἀπέκτησαν στή θέωση τους, σάν αὕτη τοῦ Ἀπ. Παύλου, πού ἀνῆλθε στόν Παράδεισο καί γνώρισε τά μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν (Β' Κορ. ιβ 2-4).

Ρωτᾶμε λοιπόν τόν ἅγιο Συμεών τόν Νέο Θεολόγο, πού ἔζησε τόν ἐνδέκατο αἰῶνα κι' εἶναι ἐκ τῶν μεγαλυτέρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ἰδοῦ, ἡ ἀπάντησή του. Μᾶς λέγει:

Μολονότι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι λάβαμε τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ νά γίνουμε τέκνα Του, ὅμως δέν ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἐκρίζωση τῶν παθῶν ἀπό τήν ψυχή μας. Παραβλέπουμε τόν Κύριο πού ἤρθε στόν κόσμο χάριν τῆς σωτηρίας μας. Ἀφήνουμε τόν Χριστό νά κεῖτται μέσα στήν μολυσμένη καρδιά μας.

Γι' αὐτό λέγει στόν καθένα μας ὁ Χριστός, ὅτι ἐγώ ὁ ἀπρόσιτος καί στούς ἀγγέλους ἀκόμα, ἦρθα καί κατοίκησα μέσα σου. Καί σύ τό ξέρεις. Καί μ' ἀφήνεις νά κεῖττομαι χωμένος μέσα στό σκοτάδι τῶν παθῶν σου κι' ἁμαρτιῶν, περιμένοντας χρόνια ὁλόκληρα τήν μετάνοιά σου. Καί σύ μέχρι τέλους, δέν θέλησες νά μέ ζητήσεις. Οὔτε μέ εὐσπλαχνίσθηκες, ὅπου πνιγόμουν ἀπό τά πάθη σου καί στενοχωριόμουν.

Φύγε, λοιπόν, ἀπό μένα, ἐργάτη τῆς ἀνομίας εἰς τήν αἰώνια κόλαση, πού ἐτοιμάσθηκε γιά τόν διάβολο καί τούς ἄλλους δαίμονες. Γιατί ἐπείνασα τήν ἐπιστροφή σου καί τήν μετάνοια σου καί δέν μοῦ ἔδωσες νά φάω καί νά πληρώσω τήν ἐπιθυμία μου.

Ἐδίψησα τήν σωτηρία σου καί δέν μοῦ ἔδωσες νά πῶ.

Ἦμουν γυμνός ἀπό τίς δικές μου ἐνάρετες πράξεις καί δέν μέ ἔντυσες μέ αὐτές.

Ἦμουν σέ φυλακή στενώτατη, μολυσμένη καί σκοτεινή, πού εἶναι ἡ καρδιά σου καί δέν θέλησες νά μέ ἐπισκεφθῇς καί νά μέ βγάλεις στό φῶς.

Εἶδες πού κεῖττόμουν ἀπ' τήν ἀσθένεια τῆς δικῆς σου ἀμέλειας καί ἀπραξίας καί δέν μέ ὑπηρετήσες μέ τά καλά σου ἔργα.

Αὐτά θέλει νά εἰπῇ ὁ Κύριος, καί τά λέγει καί τώρα σέ ἐκείνους πού λέγουν, πῶς ἔχουν τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ὅμως εἶναι σκεπασμένο καί κρυμμένο ἀπό τό σκοτάδι τῶν παθῶν τους καί δέν βλέπουν ἀπό τοῦς νοερούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς τους.

Ἐπομένως σύμφωνα μέ τά ὅσα λέγει ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, ἂν θέλουμε νά

Γιά νά θυμοῦνται οἱ παλαιοί καί νά γνωρίζουν οἱ νεώτεροι.

τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΜΑΝΙΩΤΗ
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Διακαῆς ἦτο καί εἶναι ὁ πόθος μας νά ἔρθῃ στό φῶς τῆς δημοσιότητος ἐκείνη ἡ ἀγωνιστική περίοδος τήν ὁποία πέρασαν οἱ ἀείμνηστοι προκάτοχοί μας κληρικοί καί λαϊκοί.

Καθῆκον καί ὑποχρέωσις ὅλων μας, ἰδιαίτερως ἡμῶν τῶν νεωτέρων κληρικών, εἶναι νά ἀναμοχλεύσουμε τά γεγονότα πού ἔλαβαν χώρα στήν μαρτυρική Ἐκκλησίᾳ μας. Ἐκείνη τήν ἐποχή ἀκριβῶς μετά τήν ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου τό ἔτος 1924 μέχρι τήν δεκαετία τοῦ 1970.

Ἐποχές καί ἡμέρες γεμάτες πόνους, πικρίες, θυσίες, ἀγῶνες, ὄνειδισμούς, κατατρεγμούς. Στιγμές καί ὥρες οἱ ὁποῖες στιγματίστηκαν μέ τά μελανότερα γράμματα στήν ἐκκλησιαστική ἱστορία.

Στερήσεις καί βάσανα πού δέχθηκαν οἱ εὐλαβεῖς ἐκεῖνοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί γιά τή διάσωση τῆς ὀρθῆς πίστεως καί λατρείας, ἐπωμιζόμενοι τά πάντα χάριν τῆς ἀγάπης πού εἶχαν πρὸς τόν Κύριό μας. Πραγματικότητα πλέον οἱ διωγμοί, οἱ ἐκβιασμοί, τά κυνηγητά, οἱ φυλακίσεις, οἱ στερήσεις τῶν προσωπικῶν καί πολιτικῶν δικαιωμάτων, οἱ φόνοι, τά κυνηγητά μέ τά καυτά νερά, τά γκρεμίσματα τῶν ναῶν, ἡ ποδοπάτησις ὑπὸ τοῦ "ἐπισκόπου" Φωκίδος τῶν ἀχράντων μυστηρίων, οἱ ξυρισμοί καί οἱ ἀποσχισματισμοί ἀγίων κληρικών, οἱ συκοφαντίες, οἱ εἰρωνίες

καί τόσα ἄλλα. Ἀμετάκλητος καί ἀπτόητος ὁ ὀρθόδοξος χριστιανικός κόσμος, δυνατός καί κραταῖος στό νά κρατήσῃ ὅσο τό δυνατόν ἀνόθευτη τήν πίστη τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἔθνους μας.

Μέ συγκίνηση λοιπόν ἐπαναφέρουμε στήν μνήμη ὅλων μας τίς θυσίες καί τούς ἀγῶνες πού ὑπέστησαν ἐκεῖνοι οἱ ἀγνοοί συνειδητοί καί ἀνιδιοτελεῖς χριστιανοί γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τῆς πατρίδος καί τῆς οἰκογενείας.

Δέν μπορῶ ὅμως νά λησμονήσω τό συγγραφέα αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς πηγῆς πού ἀναφέρει τά ζωντανά ντοκουμέντα. Αὐτόν πού θυσίασε τά πάντα γιά τήν Ἐκκλησίᾳ, αὐτόν πού ἀγωνίστηκε συνειδητά χωρὶς νά τόν καταλαβαίνει ἡ πλειονότητα τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτόν πού μᾶς ἀφησε πίσω ὡς κληρονομιά τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, αὐτόν τόν φλογερό καί μαχητικό Μητροπολίτη Πενταπόλεως κυρό Καλλιόπιο.

Ξεκινῶ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί τό πρῶτο ἄρθρο παρμένο ἀπό τίς ἐκδόσεις τῶν ἱστορικῶν πατρίων ἀφιερωμένο στήν Γ' ἐμφάνιση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πού ἔλαβε χώρα κατὰ τό ἔτος 1925 τήν 13ην πρὸς 14ην τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου.

κληρονομήσουμε τόν Παράδεισο πρέπει νά προσφέρουμε στό Χριστό ἀντί γιά τροφή τήν μετάνοια καί ἐπιστροφή μας.

Εἶναι τροφή γιά τό Χριστό ἡ μετάνοιά μας; Ἀσφαλῶς! Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος σ' ἄλλῃ εὐκαιρία δέν εἶπε "ἐμόν βρῶμα (= φαγητόν) ἐστίν ἵνα ποιῶ τό θέλημα τοῦ πέμψαντός με καί τελειώσω αὐτοῦ τό ἔργον" (Ἰωάν. δ' 4). Ποιό ὅμως εἶναι τό θέλημα τοῦ Πατρός καί τό ἔργο Του;

Εἶναι ἡ σωτηρία ἡ δική μας. Ὁ Θεός "πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν" (Α' Τιμοθ. β' 4). Ἄν αὕτη, λοιπόν εἶναι ἡ τροφή τοῦ Χριστοῦ, τότε δικαίως θά μᾶς ἀπευθύνει Ἐκείνη τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, ὅτι πεινοῦσε γιά τήν μετάνοιά μας κι' ἐπιστροφή μας, καί δέν Του ἐδώσαμε νά φάει. Ὅτι διψοῦσε τήν σωτηρία μας καί δέν Του προσφέραμε νά πιεῖ, νά σβήσει τήν δίψα Του. Ὅτι ἤθελε τίς ἐνάρετες πράξεις μας γιά νά μὴν αἰσθάνεται γυμνός.

Καί προπαντός ὅτι Τόν εἶχαμε φυλακισμένο στήν καρδιά μας, κάτω ἀπὸ τά βάρη τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν παθῶν μας καί δέν τόν ἐπισκεφθήκαμε νά τον ἐλευθερώσουμε. Πῶς γίνεται αὐτό;

Γίνεται μέ τό νά διώξουμε ἀπό τήν καρδιά μας τά πάθη καί τίς ἁμαρτίες μας. Νά τήν καθαρίσουμε ἀπ' ὅλα αὐτά, ὅπως λέγει ὁ Δαυὶδ στόν πεντηκοστό ψαλμό: "Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός". Καί ὅταν καθαρισθῇ ἡ καρδιά μας, τότε θρονίζεται ὡς βασιλεὺς σ' αὐτήν ὁ Χριστός. Καί τό βλέπουμε! Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὁψονται" λέγει πάλι ὁ Κύριος στήν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία Του (Ματθ. ε' 8). Κι' ὄχι μόνον τόν βλέπουμε, ἀλλά καί μιᾶμε μαζί Του "στεναγμοῖς ἀλαλήτοις" (Ρωμ. η' 26), πράγμα πού ἀποτελεῖ τήν "νοερά προσευχή".

Ὅποιος, λοιπόν, θέλει νά γίνῃ κληρονόμος τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἄς δώσει φαγητό στόν Χριστό, ἄς τόν ξεδιψάσει, ἄς τόν φιλοξενήσει, ἄς τόν ἐνδύσει κι' ἄς τόν ἐπισκεφθῇ στήν φυλακή τῆς καρδιάς του. Τότε θά ἔχει τόν Παράδεισο.

† Ὁ Ἀμερικῆς ΠΑΥΛΟΣ

Η Γ' ΘΕΙΑ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ πληροφορία περί τῆς Θείας ἐμφανίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό ἐγκαταλελειμένο Μονύδριον τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐφθασε εἰς τόν Ἑλληνικό λαό τήν ἐπομένην ἡμέραν 15-28ην Σεπτεμβρίου 1925, μέσω τῆς μεγάλης Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος "Σκρίπ" ἡ ὁποία πρώτη ἐδημοσίευσε τήν ἀνακοίνωσιν τοῦ "Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων".

Τό κείμενον τῆς Ἀνακοινώσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ "Σύλλογος τῶν Ὁρθοδόξων", ἀνεγνωρισμένον Σωματεῖον, συμφώνως πάντοτε πρός τό Παλαιόν Ἐκκλησιαστικόν ἡμερολόγιον, εἰς τό ὁποῖον ἐμμένει ἀκλόνητος, τήν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου εἰς τήν Ἐκκλησίαν, θεωρῶν ἀντιρησκευτικὴν καὶ ἀντικανονικὴν, ἐώρτασε σήμερον 14ην Σεπτεμβρίου, κατὰ τό ἐν λόγῳ ἡμερολόγιον, τήν ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς 9ης νυκτερινῆς τῆς χθὲς πλέον τῶν δισχιλίων Ναῶν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅπου ἐτελέσθη ἀγρυπνία. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη τῶν πιστῶν δέν διέλαθε τήν προσοχὴν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ἅτινα ἀπὸ τῆς 11ης νυκτερινῆς παρηκολούθησαν χάριν τῆς τάξεως, ὡς εἶπον.

Ἀλλὰ οἷαδὴποτε κί' ἂν ἦτο ἡ ἐκεῖ ἀποστολὴ τῶν, ὀλίγα λεπτά μετὰ τὴν ἀφίξιν των, ἐκόντα ἄκοντα ἠναγκάσθησαν νά προστεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τό πλῆθος τῶν πιστῶν, τοὺς ὁποίους δέν ἐχώρει ἡδη οὐδέ ὁ ἐξωτερικὸς περίβολος τοῦ Ναοῦ, ἔνεκα λόγων ἀνωτέρων πάσης ἀνθρωπίνης διαταγῆς ἢ ἐξουσίας.

Ἡ ὥρα ἦτο 11η καὶ ἡμίσεια πρό τοῦ μεσονυκτίου, ὅτε ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ Ναοῦ καὶ μέ κατεύθυνσιν ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς ἐνεφανίσθη φωτεινὸς λευκὸς Σταυρὸς τοῦ ὁποίου ἡ λάμψις περιερίζομένη μόνο ἐπὶ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ ἐκκλησιαζομένου πλήθους ἐξηφάνιζεν ἐντελῶς τὴν λάμψιν τῶν ἀστέρων, κατηύγαξε δέ τὸν Ναὸν καὶ τὸν περίβολον ὡς νά κατηυθύνετο ἐπ' αὐτῶν ἡλεκτρικὸς προβολεὺς.

Ἡ ὀριζοντία γραμμὴ τοῦ οὐρανοῦ τούτου Σταυροῦ ἐκλινεν πρὸς τὰ δεξιὰ, πρὸς τό κάτω δέ μέρος τῆς καθέτου γραμμῆς του ἐσχηματίζετο μικρότερος Σταυρὸς διὰ τῆς παρεμβολῆς ἐτέρας μικροτέρας ὀριζοντίας γραμμῆς. Τό οὐράνιον τοῦτο σημεῖον ἦτο ὁρατόν συνεχῶς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ κατόπιν ἤρξατο σβενύμενον ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Τό τί ἐπηκολούθησε τήν ἐμφάνισιν τοῦ οὐρανοῦ τούτου σημείου ἀδύνατον νά περιλάβῃ ἀνθρωπίνη ἀφήγησις. Πάντες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονυπετεῖς καὶ κλαίοντες ἐκ τῆς συγκινήσεως ἤρχισαν ψάλλοντες καὶ δοξολογοῦντες τὸν Κύριον ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ. Τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας παραιτοῦνται τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἀνευρίσκουσι εἰς

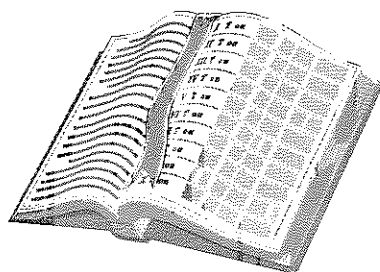
τά βάθη τῆς καρδίας των τὴν πίστιν τῶν παιδικῶν χρόνων. Ὁλος ὁ χώρος ἐκεῖνος μεταβάλλεται εἰς μίαν γωνίαν ἄλλου τινὸς κόσμου ὑπεργείου. Ὅλοι κατέχονται ὑπὸ ἀνεκφράστου ἱερᾶς συγκινήσεως. Ὅλοι κλαίουσιν. Ἡ ἀγρυπνία συναχθεῖσα ἐτελείωσε πρὶν τὴν 4ην πρωϊνὴν, ὅποτε ὁλόκληρος ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπινος χεῖμαρρος ἤρχισε κατερχόμενος πρὸς τὴν πόλιν διηγούμενος ἀνά πᾶν βῆμα τό νυκτερινόν θαῦμα ἐκ τῆς συγκινήσεως τοῦ ὁποίου συνείχοντο πάντες.

Ἴσως θά ὑπάρξωσι ἄπιστοι, οἵτινες θά ἀμφισβητήσωσι τό γεγονός, ἴσως θά εὐρεθῶσι δοκησίσοφοι, οἵτινες θά ζητήσωσι νά ἐρμηνεύσωσι τό φαινόμενον διὰ τῆς αὐθυποβολῆς ἢ δι' οἰασδὴποτε ἄλλης βεβιασμένης αἰτιολογίας, πάντως ὅμως, καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ τὰ ἐπιχειρήματα ὡς σαθρά, ἀνατρέπονται, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὅψιν ὅτι δέν πρόκειται περὶ στιγμιαίου φαινομένου ὁρατοῦ ἐπὶ ἡμίσειαν καὶ πλέον ὥραν, τό ὁποῖον ἐβλεπον καὶ ἐθαύμαζον συνεχῶς δισχιλίοι καὶ πλέον ἄνθρωποι.

Εὐτυχῶς δέ ὅτι μεταξύ τῶν ἰδόντων καὶ θαυμασάντων τὸν οὐράνιον τοῦτον φωτεινὸν Σταυρὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ ὄργανα τῆς ἐξουσίας καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τό Ἐπίσημον Κράτος ἔχουσι καθῆκον νά ἐξετάσωσι, νά ἐξακριβώσωσι καὶ ἐπισημοποιήσωσι τό γεγονός.

Ἐκτός τούτου, νομίζομεν ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ οὐρανοῦ τούτου Σταυροῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐορτάζεται κατὰ τό παλαιόν ἡμερολόγιον ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον ἐπίσημον Θεόθεν Βεβαίωσιν περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πεποιθήσεων τῶν ἀκολουθούντων τό ἡμερολόγιον τοῦτο, παρέχει δέ καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας σήμερον τὰ τῆς Ἐκκλησίας χεῖρα βοηθείας οὐρανόθεν πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς ἀντικανονικῆς ἀποφάσεως των περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας μονομερῶς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου δι' ἀποσχίσεως ἐκ τοῦ μεγάλου σώματος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

του ἱερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκφραστὲς τοῦ Ἡσυχασμοῦ στὸν Ἀθω. Γεννήθηκε τὸ 1255 στὸ χωριὸ Κούκουλο τῶν Κλαζομενῶν τῆς Μ. Ἀσίας. Μετὰ ἀπὸ πολλές περιπέτειες (αἰχμαλωσία, ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς, ἀπελευθέρωσή του ἀπὸ τοὺς χριστιανούς τῆς Λαοδικείας, μετάβασή του στὴν Κύπρο), ἐφθασε στὸ ὄρος Σινᾶ ὅπου ἐκεῖ ἀσπάσθηκε τὸν μοναχικὸ βίο στὴν ἁγία Μονὴ Σινᾶ καὶ γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκε Σιναΐτης. Ἐξαιτίας φθόνου ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ μοναχοὺς μετέβη στὴν Κρήτη, ὅπου γνώρισε ἀπὸ τὸν ἀναχωρητὴ Ἀρσένιο τὴν θεραπευτικὴ μέθοδο τῆς καρδιακῆς νοερᾶς προσευχῆς. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀνεχώρησε γιὰ τὸ ἀγιῶνυμο ὄρος τοῦ Ἀθω ἐπὶ Ἀνδρονίκου Β' τοῦ Παλαιολόγου, ὅπου δοκίμασε ἀπογοήτευση, γιατί ναί μὲν βρῆκε μοναχοὺς νὰ κοσμοῦνται μὲ σύνεση καὶ σεμνότητα ἡθους καὶ νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν πρακτικὴ ἀρετὴ, ἀλλὰ ἦταν ὅμως ἀμύητοι στὴν φυλακὴ τοῦ νοῦ καὶ στὴν ἀκρίβεια τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς θεωρίας πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Ἐγκαταστάθηκε στὴν σκῆτη τοῦ Μαγουλά, ἀλλὰ καὶ πάλι ὁ φθόνος τῶν μοναχῶν τὸν ἀναγκάζει νὰ μεταβεῖ στὰ Παρόροια τῆς Μακεδονίας, ὅπου συνεχίζει τὸ ἔργο του μὲ ἐπιτυχία.

Μαθητὴς του ὑπῆρξε ὁ Κάλλιστος ὁ μετέπειτα Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ὁποῖος συνέγραψε καὶ τὴν βιογραφία του. Τὰ ἔργα του ἀναφέρονται στὴν ἡσυχία στὴν προσευχὴ καὶ γενικῶς στὸ πῶς ὁ ἡσυχαστὴς μπορεῖ νὰ φθάσει στὴν καρδιακὴ νοερὰ προσευχὴ.

Ἡ ἀσκητικὴ μέθοδος τοῦ ἡσυχασμοῦ χαρακτηρίζεται "τέχνη τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστῆμη τῶν ἐπιστημῶν", διότι ἐκεῖ μέσα πραγματοποιεῖται ἡ ἀκριβὴς καὶ ἀνόθευτος θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου. Μόνο μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ καθαρῇ τὴν καρδιά του ἀπὸ τὰ πάθη του καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἀποκτήσει τὴν καρδιακὴ προσευχὴ. Πολλές φορές λένε μερικοὶ ἄνθρωποι ὅτι ὁ ἀσκητισμὸς εἶναι ἀποκλειστικότητα μόνο γιὰ τοὺς μοναχοὺς, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ ἡσυχασμοῦ πραγματοποιεῖται μόνο στὰ μοναστήρια. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἔλεγε "ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι ἐν παντί εὐχαριστεῖτε", ἀναφερόταν σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπομένως, προτρέπει τοὺς πιστοὺς νὰ διατηροῦν καρδιακῶς τὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ, πού εἶναι ἀποτέλεσμα ἡσυχαστικῆς ζωῆς.

Ἡ ἡσυχαστικὴ ζωὴ λοιπὸν εἶναι ὁ κοινὸς τρόπος θεραπείας ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, κληρικῶν, μοναχῶν, καὶ λαϊκῶν. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ

αὐτῶν ἐστιάζεται στὸ ὅτι οἱ μοναχοὶ ἔχουν ἄλλο βαθμὸ καὶ τόπο ἀσκήσεως.

Οἱ λόγοι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου εἶναι ἐπικαιροὶ καὶ σήμερα, ἀφοῦ ἀναφέρονται στὸν ἀσκητισμὸ, στὴν ἡσυχία, καὶ στὴν προσευχὴ. Θὰ παραθέσουμε ἕνα κείμενο πού γίνεται ἀναφορὰ περὶ τοῦ τρόπου προσευχῆς.

Στὸ κείμενο γίνεται ἐρώτημα ἐνός πιστοῦ πού ζητᾷ νὰ μάθει γιατί δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ σωματικὴ ἐργασία στὸ νὰ φθάσει ὁ ἄνθρωπος στὴν σωστὴ προσευχὴ. Ἀπαντᾷ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκτός τοῦ ὅτι πρέπει νὰ ἔχει τὴν σωματικὴ ἐργασία, ὅπως νηστεία, ἐγκράτεια, ἀγρυπνία, ἐπιβάλλεται νὰ ἔχει καὶ τὴν προσοχὴ τοῦ νοῦ. Ἡ προσοχὴ τοῦ νοῦ εἶναι αὐτὴ καὶ συγχρόνως μὲ τὴν σωματικὴ ἐργασία, πού θὰ καθαρῇ τὴν καρδιά ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τίς ἁμαρτίες γιὰ νὰ ἀποκτήσει ἐν συνεχείᾳ ὁ ἄνθρωπος τὴν καρδιακὴ προσευχὴ.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτουμε τὸ κείμενο τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου μὲ τὴν γλωσσικὴ ἐξομάλυνση ὅπως εἶναι στὰ ἔργα Ε.Π.Ε. γιὰ τὴν καλύτερη προσέγγιση καὶ κατανόηση του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πές μου, ἄνθρωπέ μου, ἂν νηστεύει κάποιος, ἐγκρατεύεται, ἀγρυπνεῖ, στέκεται ὄρθιος, κάνει μετάνοιες πενθεῖ, ζεῖ χωρὶς περιουσία ὑλική, δὲν εἶναι ὅλα αὐτὰ πράξη; Πῶς λοιπὸν λέγεις, προβάλοντας μόνο τὴν ψαλμωδίᾳ, ὅτι χωρὶς πρακτικὴ ἀσκήση εἶναι ἀδύνατο νὰ κρατήσῃ κανεὶς τὴν προσευχὴ; Δὲν εἶναι αὐτὰ πράξεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ἄν κάποιος προσεύχεται μὲ τὸ στόμα καὶ ὁ νοῦς του ἀεροβατεῖ, ποιά εἶναι ἡ ὠφέλειά του; Ὅταν ὁ ἕνας οἰκοδομεῖ καὶ ὁ ἄλλος γκρεμίζει, κανένα ὄφελος, παρὰ μόνο κόποι· ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς ἐργάζεται μὲ τὸ σῶμα, ἔτσι πρέπει καὶ μὲ τὸ νοῦ, ὥστε νὰ μὴ βρεθεῖ ὡς πρὸς τὸ σῶμα δίκαιος, ἐνῶ ἡ καρδιά του νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀκηδία καὶ ἀκαθαρσία. Αὐτὸ τὸ διαβεβαιώνει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, λέγοντας: "ἐάν προσεύχομαι μὲ τὴ γλῶσσα" δηλαδὴ μὲ τὸ στόμα, "προσεύχεται τὸ πνεῦμα μου", δηλαδὴ ἡ φωνή μου, "ἐνῶ ὁ νοῦς μου μένει ἄκαρπος· προσεύχομαι μὲ τὸ στόμα, θὰ προσευχηθῶ ὅμως καὶ μὲ τὸ νοῦ" καὶ "θέλω νὰ πῶ πέντε λόγια" (Α' Κορινθ. 14, 19) καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ μάρτυρας, ὅτι γι' αὐτὸ τὸ λέγει, εἶναι ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ὁ ὁποῖος λέγει στὸ Λόγο του Περί προσευχῆς. Ὁ μεγάλος ἐργάτης τῆς μεγάλης καὶ τέλειας προσευχῆς λέγει, "θέλω νὰ πῶ πέντε λόγια μὲ

τό νοῦ μου", καί στή συνέχεια. Ὑπάρχουν πολλές ἐργασίες πνευματικές, ἀλλ' εἶναι ἐπί μέρους· μεγάλη καί περιεκτική, σάν πηγὴ τῶν ἀρετῶν, σύμφωνα μέ τόν Ἰωάννη τῆς Κλίμακος, εἶναι ἡ καρδιακή προσευχή, μέ τὴν ὁποία βρίσκεται κάθε ἀγαθό. Δέν ὑπάρχει, λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος, φοβερώτερο ἀπὸ τὴν σκέψη τοῦ θανάτου, οὔτε μεγαλοπρεπέστερο ἀπὸ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ, ὑποδηλώνοντας μ' αὐτό τὴν ἀνωτερότητα τοῦ ἔργου. Ὅρισμένοι ὅμως οὔτε ν' ἀκούσουν θέλουν ἂν ὑπάρχει χάρις στὸν πνευματικὸ καιρὸ, ὄντας σκοτισμένοι ἀπὸ τὴν πολλὴ ἀναισθησία καὶ ἄγνοια καὶ ὀλιγόπιστοι.

Ἐκεῖνοι πού ψάλλουν λίγο, νομίζω ὅτι ἐνεργοῦν πολὺ σωστά, γιατί τηροῦν τὴν συμμετρία, σύμφωνα μέ τοὺς σοφοὺς πού λένε, "πᾶν μέτρον ἄριστον", γιὰ νὰ δαπανοῦν ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς τους στὴν πρακτικὴ ἀσκήση, καὶ ἔτσι βρίσκεται ὁ νοῦς τους ἀδιάφορος γιὰ τὴν προσευχή καὶ δείχνει ἀτονία πρὸς αὐτήν, ἀλλὰ ψάλλουν λίγο, καὶ τό περισσότερο καταγίνονται μέ τὴν προσευχή.

Μερικὲς φορές ἴσως ὅταν ὁ νοῦς κυριεύεται ἀπὸ ἀτονία ἐξαιτίας τῆς νοερῆς καὶ συνεχοῦς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐπίμονης συγκεντρώσεώς της σ' αὐτό, ἀπολαμβάνει μικρὴ ἀνάπαυση ἀφημένος ἐλεύθερος ἀπὸ τό στενὸ χῶρο τῆς ἡσυχίας μέσα στὸ πλάτος τῆς ψαλμωδίας. Αὐτὴ ἡ τάξη εἶναι ἀριστη καὶ διδάσκεται ἀπὸ σοφώτατους ἄνδρες.

Ἐκεῖνοι πάλι πού δέν ψάλλουν καθόλου, καλὰ κάνουν, ἂν ἔχουν προκοπή. Γιατί αὐτοὶ δέν χρειάζεται νὰ λένε ψαλμούς, ἀλλὰ σιωπὴ καὶ ἀδιάλειπτη προσευχή καὶ θεωρία, ἂν ἔφθασαν στὸ φωτισμό. Καθ' ὅσον εἶναι ἐνωμένοι μέ τό Θεό καὶ δέν ἔχουν ἀνάγκη νὰ ἀποσπᾶσουν τό νοῦ τους ἀπὸ αὐτόν καὶ νὰ τοῦ δημιουργήσουν σύγχυση.

Πτώση τοῦ ὑποτακτικοῦ, λέγει ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, εἶναι τό θέλημά του, ἐνῶ τοῦ ἡσυχαστῆ ἡ διακοπὴ τῆς προσευχῆς. Γιατί μοιχεύει ὁ νοῦς αὐτῶν ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ, σάν ἀπὸ τὸν νυμφίό της, καὶ ἐρωτεύεται πράγματα τελείως ἀσήμαντα. Τό νὰ διδάξει ὅμως κανεὶς αὐτὴ τὴν τάξη καὶ σέ ἄλλους, δέν εἶναι κάτι πού ταιριάζει σέ ὅλους· στοὺς ἀπλοϊκοὺς ὅμως, πού εἶναι ὑποτακτικοὶ καὶ ἀγράμματοι, ναί· γιατί ἡ ὑπακοὴ ἀπὸ κάθε ἀρετὴ μετέχει ἐξαιτίας τῆς ταπεινώσεως, στοὺς ἀνυπότακτους ὅμως δέν πρέπει νὰ δίνεται, γιὰ νὰ μὴν πλανηθοῦν εὐκόλα, εἴτε ἀπλοϊκοὶ εἶναι αὐτοί, εἴτε γνωστικοὶ εἶναι, γιατί ἐκεῖνος πού ἀκολουθεῖ δικό του κανόνα, δέν μπορεῖ ν' ἀποφύγει τὴν οἴηση, τῆς ὁποίας φυσικὸ ἐπακόλουθο εἶναι ἡ πλάνη, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Ἰσαάκ. Μερικοὶ ὅμως, μὴ μπορώντας νὰ σκεφθοῦν τὴν βλάβη πού μπορεῖ νὰ προκύψει ἀπὸ αὐτό, διδάσκουν στοὺς τυχόντες ν' ἀκολουθοῦν αὐτὴν καὶ μόνο τὴν τάξη, γιὰ νὰ συνηθίσουν, λένε, καὶ ν' ἀγαπήσει ὁ νοῦς τους τὴ μνήμη Θεοῦ, πράγμα πού δέν ταιριάζει σ' αὐτούς, καὶ μάλιστα στοὺς ἰδιόρρυθμους.

Γιατί ἐνῶ ὁ νοῦς τους εἶναι ἀκόμη ἀκάθαρτος ἐξαιτίας τῆς ἀμέλειας καὶ τῆς ὑψηλοφροσύνης τους, καὶ δέν ἔχει καθαρισθεῖ ἀπὸ πρὶν μέ τὰ δάκρυα,

βλέπουν νὰ σχηματίζονται μέσα τους μᾶλλον αἰσχρὰ εἰδῶλα λογισμῶν καὶ ὄχι προσευχῆ, ἐπειδὴ ταραχθῆκαν μέσα στὴ καρδιά τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα ἀπὸ τό φοβερό ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ βρυχῶνται νὰ κατασπαράξουν ἐκεῖνον πού τὰ μαστίζει. Γιατί, ἂν ὁ ἰδιόρρυθμος ἀκούσει ἢ διδαχθεῖ τὴν ἐργασία αὐτὴ καὶ θελήσει νὰ τὴν κρατήσει, ἕνα ἀπὸ τὰ δύο πρόκειται νὰ πάθει· ἐάν πιέζει τὸν ἑαυτό του, πλανᾶται καὶ μένει ἀθεράπευτος, ἐνῶ ἂν ἀμελεῖ, μένει χωρὶς προκοπὴ σέ ὅλη τὴ ζωὴ του.

Θὰ πῶ καὶ ἐγὼ τὴ γνώμη μου ἀπὸ ὅσα ἀπὸ πείρα ἔχω μάθει. Ὅταν καθίσεις καὶ ἡσυχάζεις τὴν ἡμέρα ἢ τὴ νύχτα, παρακαλώντας συνέχεια τὸν Θεό, χωρὶς λογισμοὺς καὶ μέ ταπείνωση, πού ἀποκάμει ὁ νοῦς σου νὰ φωνάζει καὶ τό σῶμα καὶ ἡ καρδιά σου πονέσουν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ προσήλωσή τους στὴν ἀδιάκοπη ἐπικλήση τοῦ Ἰησοῦ, χωρὶς νὰ αισθάνεσαι πᾶ τὴν θερμὴ ἢ τὴν εὐφροσύνη, ἀπὸ τὰ ὁποία γεννιέται ἡ προθυμία καὶ ἡ ὑπομονὴ στὸν ἀγωνιστὴ, τότε ἀφοῦ σηκωθείς, στάσου καὶ ψάλλε μόνος σου ἢ μέ τὸν μαθητὴ πού ἡσυχάζει μαζί σου, ἢ ἀσχολήσου με τὴ μελέτη κάποιου ρητοῦ ἢ μέ τὴ μνήμη τοῦ θανάτου ἢ μέ ἐργόχειρο ἢ μέ κάτι ἄλλο ἢ μέ προσεκτικὴ ἀνάγνωση, στεκόμενος μᾶλλον ὀρθιος, γιὰ νὰ προξενεῖς κόπο στό σῶμα. Καὶ ὅταν στέκεσαι καὶ ψάλλεις μόνος σου, τότε λέγε τό Τρισάγιο καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτό τὴν προσευχὴ ψυχικὰ ἢ νοερά, συγκεντρώνοντας τὴν προσοχὴ τοῦ νοῦ στὴν καρδιά.

Ἄν αισθάνεσαι νὰ ἔρχεται ἀκηδία, λέγε καὶ ψαλμούς δύο ἢ τρεῖς καὶ δύο τροπάρια κατανυκτικὰ χωρὶς μελωδία. Γιατί δέν θὰ ψάλλουν αὐτοί, λέγει ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος· τοὺς ἀρκεῖ πρὸς εὐφροσύνη τους ὁ πόνος τῆς καρδιάς πού γεννιέται γιὰ τὴν εὐσέβεια, ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Μάρκος, καὶ ἡ θερμὴ τοῦ Πνεύματος πού τοὺς δίνεται πρὸς χάρι καὶ ἀγαλλίαση. Λέγε ἐπίσης μετὰ ἀπὸ κάθε ψαλμό καὶ τὴν προσευχὴ νοερά ἢ ψυχικὰ χωρὶς νὰ περιπλανιέται ὁ νοῦς σου, καὶ τό Ἀλληλοῦῖα. Γιατί αὐτὴ εἶναι ἡ τάξη τῶν ἁγίων Πατέρων, τοῦ Βαρσανουφίου, τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν ἄλλων. Καὶ ὅπως λέγει ὁ θεὸς Βασίλειος, πρέπει κανεὶς τοὺς ψαλμούς νὰ τοὺς ἐναλλάσσει καθημερινά, ἐπειδὴ αὐτό ἐρεθίζει τὴν προθυμία, καὶ γιὰ νὰ μὴν βαριέται, λέγει, ὁ νοῦς ψάλλοντας πάντοτε τὰ ἴδια, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀφήνει νὰ ἔχει ἐλευθερία ὡς πρὸς αὐτά, πράγμα πού αὐξάνει περισσότερο τὴν προθυμία.

Ἐάν πάλι στεκεσαι καὶ ψάλλεις μαζί μέ πιστὸ μαθητὴ, ἐκεῖνος νὰ λέγει τοὺς ψαλμούς, καὶ ἐσύ νὰ φυλάγεις τὸν ἑαυτό σου, ἔχοντας προσεκτικὴ τὴν καρδιά σου καὶ προσευχόμενος μυστικά, καὶ ὅλα τὰ νοήματα, εἴτε αἰσθητά, εἴτε νοητά, πού ξεπηδοῦν ἀπὸ τὴν καρδιά σου νὰ τὰ καταφρονεῖς μέ τὴν βοήθεια τῆς προσευχῆς.

Γιατί ἡσυχία εἶναι ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὰ νοήματα ἐκεῖνα πού δέν εἶναι θεϊκὰ καὶ δέν προέρχονται ἀπὸ τό Πνεῦμα, μέχρι τὸν κατάλληλο καιρὸ, γιὰ νὰ μὴ συμβεῖ, προσέχοντας αὐτά ὡς δῆθεν καλὰ, χάσεις τό μεγαλύτερο".

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ καί ἡ μασωνία.

Μέ ἀφορμή ἄρθρου τοῦ πρώην ἐπισκόπου Ἀχαρνῶν καί ἤδη μοναχοῦ κ. Ἀθανασίου Χαραλαμπίδη*, πού δημοσιεύθηκε στό προηγούμενο τεῦχος τῆς Ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας" ἐλάβομεν ἀπό τόν ἀναγνώστην μας κ. Γεώργιον Θεοδοσίου τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή, τήν ὁποίαν δημοσιεύουμε εὐχαρίστως

Ἡ ἐπιστολή τοῦ κ. Γεωργίου Θεοδοσίου:

Πρός τόν Πανοσιώτατον Ἱερομόναχον κ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον.

Στό τεῦχος 892 τῆς Ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας" καί στήν σελίδα 5 ὁ Σεβ. Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος ὑποστηρίζει ὅτι "ἡ αὐθεντία τῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζεται ἀπό τίς Συνόδους τῶν Ἐπισκόπων". Ἐχῶ νά παρατηρήσω ὅτι Σύνοδος Ἐπισκόπων ἀπεφάσισε τήν ἐφαρμογή τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου στήν Ἐκκλησία.

Ἐπίσης στήν σελ. 7 χαρακτηρίζει τόν Πατριάρχη Ἰωακείμ Γ' μασῶνο καί προδότη, ἐνῶ ὁ Σεβ. Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανάσιος στή σελ. 10 τόν χαρακτηρίζει Μέγα Πατριάρχη.

Ἀσπάζομαι τήν δεξιὰ σας.

Γεώργιος Θεοδοσίου

Ἰου 12-14.Τ.Κ.18541

Καμίνια Πειραιῶς

Ἡ Ὑπὸ τῆς Ὁρθοδοξίας" ἀπαντᾷ:

Ὁ ἐπιστολογράφος μας κ. Θεοδοσίου ἐρωτᾷ δύο πράγματα:

α) Ὡς πρὸς τό θέμα τῆς αὐθεντίας τῶν Συνόδων. Τό ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων ἀποτελεῖ αὐθεντία στήν Ἐκκλησία, δέν εἶναι ἀνάγκη νά ἐξηγήσουμε, γιατί αὐτό ἀποτελεῖ βασική δογματική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.

Ἦδη καί αὐτοί οἱ Ἀπόστολοι, τυχόν διαφωνίες τους, ἐπέλυαν ἐν Συνόδῳ, τό ἴδιο καί ἡ ἀρχαία χριστιανική Ἐκκλησία, ὡς μαρτυροῦν οἱ Οἰκουμενικές καί τοπικές Σύνοδοι.

Γιά νά εἶναι ὅμως μία Σύνοδος Ἐπισκόπων ἀπλανής καί φορεὺς τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως, πρέπει νά πληροῖ ὠρισμένες προϋποθέσεις τίς ὁποῖες δέν εἶναι δυνατόν ν' ἀναπτύξουμε αὐτή τήν στιγμή στό σημεῖωμά μας αὐτό. Πάντως μία τέτοια προϋπόθεση εἶναι οἱ ἀποφάσεις τῆς νά μὴν ἀντιτίθενται σέ ἀποφάσεις προηγούμενων Συνόδων ἢ ἁγίων Πατέρων.

Ὅσες φορές παραβιάζονται οἱ ἀρχές αὐτές, τότε εἶναι φυσικό, μία τέτοια Σύνοδος νά μὴν ἐκπροσωπεῖ τήν Ὁρθοδοξία. Καί τέτοιες

Σύνοδοι, ἀπαρτιζόμενες κυρίως ἀπό κακοδόξους ἐπισκόπους ὑπῆρξαν πολλές. Μία τέτοια Σύνοδος ἦταν ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πού συγκάλεσε τόν Δεκέμβριο 1923, πού ἐξουσιοδότησε τόν μασῶνο Χρυσόστομο

Παπαδόπουλο νά προβῇ στήν ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου καί περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ ἐπιστολογράφος μας. Ἡ Σύνοδος αὐτή, κάθε ἄλλο παρά φορεὺς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ὑπῆρξε, ἐφόσον ἀπεφάσισε ἀντίθετα μέ τίς Πανορθόδοξους Συνόδους τῶν ἐτῶν 1583, 1587, 1593, οἱ ὁποῖες κατεδίκασαν τό νέο ἡμερολόγιο κ' ἀναθεμάτισαν ὅσους θά ἐπρόκειτο εἰς τό μέλλον νά τό ἀποδεχθοῦν.

Συνεπῶς, Σύνοδοι πού ἀποτελοῦνται ἀπό ὄχι συνειδητά Ὁρθόδοξους Ἐπισκόπους, καί ἀποφασίζουν ἀντίθετα μέ τήν διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων ἢ τῶν προηγούμενων Συνόδων, δέν εἶναι αὐθεντικοί φορεῖς τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως. Καί γι' αὐτό τό λόγο, ὅσοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀκόμη καί σήμερα προσδοκοῦν τήν λύσιν τῆς Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ἀπό μία μελλοντική Σύνοδο Νεοημερολογιτῶν ἐπισκόπων, ὡς συχνά ἰσχυρίζονται πλανῶνται πλάνην οἰκτράν! Ὅποιαδήποτε τέτοια Σύνοδος θά εἶναι ἐκ προοιμίου κακοδόξη καί ἀπαράδεκτη.

β) Τώρα εἰς τό δεύτερο σκέλος τῆς ἐρωτήσεως ἐάν ἦτο πράγματι μασῶνος ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ ἢ ὄχι.

Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ' ἦτο πράγματι μασῶνος, καί ἴσως ὁ πρῶτος μασῶνος Πατριάρχης!

Ἡ μασωνική του ιδιότητα ἀναφέρεται στίς ἐξῆς πηγές:

1. Στήν "Τεκτονική Ἐγκυκλοπαίδεια" τοῦ Νέστορα Λάσκαρη, μασῶνου, στή σελ. 407. Ἡ Ἐγκυκλοπαίδεια αὐτή ἐξεδόθη μέ τήν ἐγκρίση τῆς "Μεγάλης Στοᾶς".

2. Στό "Τεκτονικό Δελτίο", ὄργανο τῆς Μεγάλης Στοᾶς, τοῦ ἔτους 1969, τεῦχος 86, σελ. 181.

3. Στό "Τεκτονικό Δελτίο" ἔτους 1970, τεῦχος 92, σελ. 212.

4. Στό περιοδικό "Πυθαγόρας" (πού ἀποτελεῖ τήν συνέχεια τοῦ "Τεκτονικοῦ Δελτίου", ἔτους 1985, τεῦχος 13, σελ. 314.

5. Στόν "Πυθαγόρα" 1996, τεῦχος 56-57, σελ. 352.

6. Στόν "Πυθαγόρα" 1997, τεῦχος 58-59, σελ. 49.

7. Στόν "Πυθαγόρα" 1998, τεῦχος 64-65, σελ. 196.

Ἀπό τίς ἀνωτέρω ἐπισημάνσεις παραθέτουμε

* Τό τεῦχος αὐτό ἐσεληδοποιήθη μετά τήν καθάρεση τοῦ πρώην Ἀχαρνῶν κ. Ἀθανασίου Χαραλαμπίδη. Τό πλῆρες κείμενο τῆς καθαιρέσεως ἐδημοσιεύθη στό περιοδικό "ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ" τεῦχος 24.

χαρακτηριστικό απόσπασμα:

"... Ο Τεκτονισμός δεν είναι θρησκεία, ούτε αντιπαράτίθεται προς την θρησκεία. Δεν προσφέρει δική του "έξ' αποκαλύψεως Αλήθεια" και απαγορεύει τόν προσηλυτισμό. Η πίστη προς τόν Θεό είναι απαραίτητη προϋπόθεση της εποχής κάθε νέου μέλους στόν Τεκτονισμό. Διά τήν διάλυση του μύθου τών πολεμίων του Τεκτονισμού πιστεύω ότι αρκεί ή απλή αναφορά στο γεγονός ότι Τέκτονες υπήρξαν ανώτατοι κληρικοί, όπως οι Οικουμενικοί Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Βασίλειος Γ', Μελέτιος Δ', Ιωακείμ Γ', και Αθηναγόρας Α', οι Πατριάρχες Αλεξανδρείας Θεόφιλος Β' και Φώτιος Α' και ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρύσανθος. "Αρα γε οι θρησκευτικοί ηγέτες δεν γνώριζαν τί έπρατταν"; (Πυθαγόρας' 1996, τεύχος 56-57, σελ. 352).

Έξ' άλλου στο Λεξικό της Μασωνίας αναφέρεται:

"Ιωακείμ Γ' Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1834-1912). Ευρυτάτης μορφώσεως και αντιλήψεως ιεράρχης, έπηδαλιούχησε μετά πραγματικής σωφροσύνης και παραδειγματικού θάρρους τό σκάφος της Εκκλησίας εν μέσω δεινών σκοπέλων. Μηθείς εις τόν Τεκτονισμόν, εφήρμοσεν εμπράκτως τάς αρχάς του, επιδείξας ψυχικήν ρώμην αξιοθαύμαστον" (Β.Α. Λαμπροπούλου, τό μαύρο λεξικό της μασωνίας, Αθήνα 1978, σελ. 170).

Πιστεύουμε πώς ο πρώην επίσκοπος Αχαρνών και νυν μοναχός Αθανάσιος δεν εγνώριζε τ' ανώτερω στοιχεία και καλοπίστως εγκωμίασεν έναν μασώνο, ο οποίος υπήρξε και πρωτεργάτης του Οικουμενισμού στο χώρο της Εκκλησίας μας.

Κατά τά άλλα έμεις οι Όρθοδοξοι όχι μόνον είμεθα αντίθετοι στην μασωνία, αλλά ή Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας μας τήν έχει καταδικάσει μέ απόφασή της τό 1988, έχουσα ούτω:

"Η μασωνία είναι ίδια θρησκεία μυστηριακή, κρυφία, πάντη αντίθετος και ασυμβίβαστος προς τήν αγίαν του Χριστού έξ' αποκαλύψεως θρησκείαν, αποκαλούσα τόν Θεόν Μέγα Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος διά του ονόματος "ΜΑΤΣ" άρνούμενη διαρρήδην ούτω τόν αληθή Θεόν ως Δημιουργόν του σύμπαντος εκ του μη όντος και συνοχέα του παντός.

"Έλκει δέ τήν καταγωγήν εκ της ειδωλολατρείας έχουσα ιδίαν μυστικήν λατρείαν, ναούς βωμούς και στοάς, αποκαλουμένους "εργαστήρια", έχει μυσείας και θρησκευτικές τελετάς μετά συμποσίων και ευωχιών και ιδίαν ιερατικήν τάξιν και βαθμούς και δρᾶ ούχι εν πλήρει φωτί, ως ή Αγία ήμών θρησκεία, θεωρεί δέ πάσας τάς λοιπάς θρησκείας, μηδέ της χριστιανικής εξαιρουμένης ως υποδιεστέρας ταύτης". (Βλ. "Φωνή της Όρθοδοξίας" τεύχος 823 μηνός Νοεμβρίου Δεκεμβρίου 1988, σελ. 17).

Επίσης παραθέτουμε στη συνέχεια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από συνέντευξη του Θεολόγου-Δικηγόρου κ. Αθανασίου Σακαρέλλου, στην εφημερίδα "Μεσημβρινή" μέ τόν τίτλο "Τί καταμαρτυρούν στόν Τεκτονισμό οι φανατικότεροι από τούς έχθρους του"(17-7-1981), τήν συνέντευξη αυτή αναδημοσίευσε και ή εφημερίδα "Όρθόδοξος Τύπος" (12 Ιουνίου 1981).

"ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς βλέπεται τήν μασωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η μασωνία είναι μία αναχρονιστική όργάνωση, πού έρχεται κατευθείαν από τό σκοτεινό Μεσαίωνα της Δύσης, φορτωμένη μ'όλας τάς δεισυδαιμονίας του σκοταδισμού του φεουδαλισμού...

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιές είναι οι βασικές αντιρρήσεις σας στο θέμα της μασωνίας;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα σας αναφέρω μόνο τρείς:

Πρώτον τό ότι είναι όργάνωση μυστική. Πώς είναι δυνατόν ένας ελεύθερος άνθρωπος νά μετέχει σε μία μυστική όργάνωση και πώς είναι δυνατό σε μία δημοκρατία νά υπάρχουν τέτοιες όργανώσεις... Ποιός σοβαρός άνθρωπος έδέχετο ποτέ τήν έκούσια αλλοτρίωση του έαυτου του και αυτοεξευτελισμό του;... Ό Χριστός λέει, πώς "πᾶς ό φαύλα πράσπων μισεί τό φῶς". Οι μασώνοι γιατί μισούν τό φῶς; Γιατί τό φοβούνται;...

Δεύτερον, τό ότι είναι αντικοινωνική όργάνωση. Έννοώ, μ' αυτό τόν χαρακτηρισμό, τόν τρόπο μέ τόν όποιο αλληλοϋποστηρίζονται οι μασώνοι εις βάρος του κοινωνικού συνόλου. Γιατί νά υποστηριχθ ή κάποιος, επειδή μόνο και μόνο είναι μασώνος και νά μήν υποστηριχθ ή εκείνος πού πράγματι αξίζει; Καταργείται έτσι τό κριτήριο της αξιοκρατίας, πάνω στο όποιο στηρίζεται μία υγιής κοινωνία και αντικαθίσταται από τήν ρουσφετολογία!

Και τρίτον, τό ότι είναι θρησκεία. Θα είμασταν πίο ρεαλιστές, αν λέγαμε ότι χρησιμοποιεί τήν ιδιότητα της θρησκείας σαν επικάλυμμα τών άλλων σκοπών της. Εν πάση όμως περιπτώσει είναι και θρησκεία, ή όποία επιδιώκει νά εκμηδενίσει όλες τις άλλες...

Η αντίρρησή μας μέ τούς μασώνους σαν θρησκεία είναι τό ότι πρώτον μέν, αρνούνται νά δεχθουν τό χαρακτήρα της μασωνίας σαν θρησκείας, καιτοι τά πράγματα βοούν και κραυγάζουν, και δεύτερον δέ, τό ότι απαιτούν νά επιβάλουν στις άλλες θρησκείες, όπως και στην χριστιανική θρησκεία, ποιά στάση πρέπει νά τηρήσουν απέναντί της. Η μασωνία π.χ. είναι θρησκεία συγκρητιστική. Δηλαδή χωράνε μέσα σ' αυτή, όλες οι θρησκευτικές δοξασίες και όλες οι άλλες θρησκείες. Αντίθετα ή Όρθοδοξία διεκδικεί για τόν έαυτό της τήν απολυτότητα και αποκλειστικότητα.

Δέν γίνεται ανεκτός κάποιος απ' τήν Όρθοδοξία, πού θέλει νά ανήκει και σ' αυτήν ή και σε κάποια άλλη θρησκεία ή αίρεση. Αυτή τήν δογματική διδασκαλία της Όρθοδοξίας αγωνίζεται νά μετατρέψει ή μασωνία, ώστε νά γίνει και αυτή συγκρητιστική..."

Η "Φωνή της Όρθοδοξίας" συμφωνεί μέ τις ανωτέρω απόψεις του μέλους της Εκκλησίας μας κ. Αθανασίου Σακαρέλλου, ο όποιος έχει κάνει πολλούς αγώνες κατά της μασωνίας, ως αναφέρεται και στο "Μαύρο Λεξικό της Έλληνικής μασωνίας" του Β.Α. Λαμπρόπουλου, Αθήναι 1978, τομος Β', σελ. 347. **Σακαρέλλος Αθανάσιος**, Δικηγόρος (νομοκανονολόγος-Θεολόγος), έγενήθη εις τό Θέρμον Αιτωλοακαρνανίας. Συνέβαλε εις όλας τάς προσπάθειας διά τήν συγκέντρωση τεκτονικού υλικού και εις τήν επισήμανση της δραστηριότητος μασώνων εις τήν ελληνικήν κοινωνίαν".

Ιερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Απὸ τὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας

ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

● Τὴν 29ην μηνὸς Αὐγούστου πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναὸς Τιμίου Προδρόμου στὴ Μεσορόπης. Τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἑβδομάδα περιόδευσε καὶ σέ ἄλλα παραρτήματα τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ὅπως τῆς Καβάλας καὶ Σερρών.

● Τὴν 7ην μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐώρτασε τό παρεκλήσιο τοῦ Ἁγίου Σώζοντος στὴ λίμνη Ὑλίκης στὴ Θήβα.

● Τὴν 8ην μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐορτὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἐπανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονὴ Παναχράντου εἰς Μέγαρο Ἀττικῆς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν. Εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν ἔλαβαν μέρος καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Οἰνῆς κ. Ματθαῖος καὶ Χίου κ. Στέφανος.

● Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἔγιναν τὰ θυρανοίξια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς Μαραθόκαμπον Σάμου. Ἀφ' ἐσπέρας ἔλαβαν μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Γαβριὴλ Τσίτας ἐκ Χίου, ὁ Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος Μαρκόπουλος καὶ ὁ Ἱερομόναχος π. Ἀγαθάγγελος Σαμαρᾶς.

Στὴν φωτογραφία διακρίνεται ὁ νεόκτιστος ναὸς τῆς Ἱ. Μονῆς.

● Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐπανηγύρισε ἡ Ἱ. Μονὴ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Θρακομακεδόνων Πάρνηθος. Ἐγίνε ἱερατικὸ συλλεiturγο ὅπου συμμετείχαν οἱ Ἀρχ)τες π. Φιλάρετος π. Φιλάρετος καὶ π. Ἀκάκιος ἐκ Σερβίας. Κατόπιν ἀκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνος μαζί μέ τὰ ἅγια λείψανα.

Στὴν φωτογραφία διακρίνονται οἱ συμμετασχόντες ἱερεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς.

● Τὴν 14ην μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡμέρα Κυριακὴ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ λειτούργησε στὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον.

Λίγο πρὶν τὴν ἀπόλυση, διακρίνονται ὁ Μακαριώτατος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐκ δεξιῶν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μανιώτης, ὁ Ἱερομ. Γρηγόριος ἀπὸ τὴν Ἱερά Μονὴ Ἐσφιγμένου καὶ ὁ Ἱερομ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος.

● Τήν 24ην Σεπτεμβρίου πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Παλαιοῦ Φαλήρου Ἀττικῆς. Στόν ἑσπερινό καί στήν Θεία Λειτουργία χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος.

Στήν φωτογραφία ἐξ ἁριστερῶν διακρίνονται οἱ Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος, Εὐθύμιος Μπαρδάκας, ὁ Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος, ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς Ἀρχιμ. Γερόντιος Λουδάρος, καί ὁ Ἱερομ. Πατάπιος.

● Τήν 1ην Ὀκτωβρίου πανηγύρισε ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίας Σκέπης Ἀγίου Στεφάνου Ἀττικῆς. Στόν ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ συμπαραστατούμενος ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτην Οἰνῆς κ. Ματθαῖον καί Χίου κ. Στέφανον. Τήν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ Σεβ. κ. Ματθαῖος καί Χίου κ. Στέφανος μέ πολλούς κληρικούς.

Στήν φωτογραφίαν διακρίνονται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Οἰνῆς κ. Ματθαῖος, ὁ Χίου κ. Στέφανος, ὁ καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς π. Καλλίνικος, ὁ π. Γερόντιος Λουδάρος πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς, καί ὁ π. Γρηγόριος Ταυλάριος.

● Τήν 20ην μηνός Ὀκτωβρίου ἐώρτασε ἡ Ἱερά Μονή ἁγίου Ἀρτεμίου εἰς τόν Κορυθαλλό. Τό ἑσπέρας ἐψάλη μέγας Ἀρχιερατικός ἑσπερινός. Τό πρωῒ ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί στήν συνέχεια ἀκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ ἁγίου Τῶν ἀκολουθιῶν καί τῆς θείας λειτουργίας προέστη ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος.

● Τήν ἰδίαν ἡμέραν ἐώρτασε ὁ Ἱερός Ναός Ἀγίας Ματρώνης Χίου.

● Τήν 26ην Ὀκτωβρίου πανηγύρησε ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης. Στόν ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος. Τήν Θεία λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Σεβ. Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος.

Στιγμιότυπο ἀπό τήν λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

● Στίς 13 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα Σάββατο, ὁ Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ἐτέλεσε τό 40νθήμερο μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Π. Παναρέτου Πετριδῆ στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Κηφισιάς.

● Στίς 20 Σεπτεμβρίου ἐτελέσθη τό ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου π. Βασιλείου Λιάτσου, στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Παύλου Πειραιῶς.

ΠΕΝΘΗ

Τήν 17-7-1998 ἐξεδήμησε πρός Κύριον ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Κυκλάδων Γαβριήλ. Ὁ μεταστάς ἐγεννήθη τό 1919 στόν Πειραιᾶ ὅπου περάτωσε τίς Γυμνασιακές του σπουδές. Τό 1934 μετέβη στό "Ἅγιο" Ὄρος, ὅπου ἐκάρη μοναχός. Τό 1945 ἐπέστρεψε στόν Πειραιᾶ, ὅπου ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Γερμανός Βαρυκόπουλος τόν ἐχειροτόνησε διάκονο καί ἱερέα, τοποθετώντας αὐτόν πνευματικόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου στήν Λυκόβρυση Ἀττικῆς. Τό 1973 ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τόν ἐξέλεξε Μητροπολίτη Κυκλάδων. Ἐκμέρους τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου ἀπεχαιρέτησε τόν μεταστάντα ἡ Γραμματεὺς τῆς Μονῆς μοναχή Παῖσια.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

κατεδίκασε καί αναθεμάτισε
ΤΗΝ ΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ τὴν τακτικὴ κατ' ἔτος συνεδρίασή της στίς 18 Σεπτεμβρίου 1998 προέβη στήν καταδίκη καί ἀναθεματισμό τῆς αἵρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, πού ἀποτελεῖ σήμερα τὸν μεγαλύτερο κίνδυνο γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία.

Μαζί μέ τὴν καταδίκη τῆς αἵρέσεως αὐτῆς, κατεδίκασε καί τοὺς πρωτεργάτες της, ὅπως εἶναι ὁ Μελέτιος Μεταξάκης καί ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, πού διετέλεσαν Ἀρχιεπίσκοποι Ἀθηνῶν καί διεγράψε τὰ ὀνόματά τους ἀπὸ τὰ δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης κατεδικάσθη ἡ ὑπὸ τῆς κρατικῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας κηρυσσομένη αἵρεση ὅτι ὁ Χριστός εἶχε δύο ἀγιότητες, μία θεία καί μία ἀνθρωπίνη, ἡ τελευταία δὲ αὕτη ἠϋξανε, ὅσο μεγάλωνε στήν ἡλικία Του ὡς ἄνθρωπος ὁ Κύριος.

Ἀπεκατεστάθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Αὐξέντιος

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ θάνατον ἀπεκατέστησε κατ' ἀκροτάτην οἰκονομίαν, τὸν Αὐξέντιον, ὡς Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, τὸν ὁποῖον εἶχε καθαιρέσει τό 1985 γιὰ ἀντικανονικά παραπτώματα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος θά δύναται ἐφεξῆς νά μνημονεύεται μεταξύ τῶν κεκοιμημένων Προκαθημένων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος μέ ἀπόφασή της τὴν 18 Σεπτεμβρίου τρεχ. ἔτους ἤρε τὴν καθαίρεση, χωρὶς ν' ἀναγνωρίσει τίς ὑπ' αὐτοῦ γεγόμενες ἐν τῷ μεταξύ ἄθεσμες καί ἄκυρες χειροτονίες του. Οὕτω, ὁ μεταστάς θά δύναται νά μνημονεύεται ὡς κανονικός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ δὲ ἀποκατάστασή του ἔγινε ὕστερα ἀπὸ αἴτημα ὠρισμένων ἱερῶν Μονῶν, Ναῶν καί ἱερῶν.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Κάθε Σάββατο ἀπόγευμα μετὰ τὸν ἑσπερινόν (πού ἀρχίζει στίς 5.00 μ.μ.) στὸν ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας, ὁδὸς Ἀναγεννήσεως 37 (τηλ: 2791450) γίνεται θεῖον κήρυγμα ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν π. Χρυσόστομον Μανιώτην.

Μετὰ τό κήρυγμα ὁ ὁμιλητὴς ἀπαντᾷ σέ

ἐρωτήσεις καί ἀπορίες τῶν ἀκροατῶν.

Κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα μετὰ ἀπὸ τὸν ἑσπερινόν (πού ἀρχίζει στίς 5.00 μ.μ.) στὸν ἱερόν Ναόν Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ πού βρίσκεται στήν ὁδὸ Περραιβοῦ καί Χαρίτωνος Ἀμφιάλη (τηλ: 4934024) γίνεται θεῖον κήρυγμα ἐναλλάξ, ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς π. Γερόντιον Λουδάρον, ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς π. Χρυσόστομον Μανιώτην, ἀπὸ τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Γρηγόριον Ταυλάριον καί ἀπὸ τὸν Ἱερομόναχον π. Γρηγόριον Μαρκόπουλον.

Κάθε Τετάρτη στὸν καθεδρικό ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς μετὰ τὴν παράκληση γίνεται θεῖον κήρυγμα ἀπὸ τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Γερόντιο Λουδάρο πρωτοσυ-γκέλλου Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Βυζαντινῆς Μουσικῆς δι' ἀρχαρίους.

Κάθε Σάββατο ἀπόγευμα ὥρα 6.00 μ.μ. γίνονται μαθήματα Βυζαντινῆς Μουσικῆς δωρεάν γιὰ ἀρχαρίους στὸν ἱερό Ναὸ Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας, ὁδὸς Ἀναγεννήσεως 37 (τηλ: 2791450) ἀπὸ τὸν μουσικοδιδάσκαλο κ. Βασίλειον Μαρινέαν.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου 31 εἰς Ἀθήνας (τηλ: 5245137).

Τὰ δὲ γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας μας εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 32, γ' ὄροφος.

Ἐπειδὴ ὅμως πολλές ἐπιστολὲς χάνονται καί δὲν φθάνουν στὰ χέρια μας, γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας ἀνοίξε ταχυδρομικὴ θυρίδα, ὁπότε οἱ ἐπιστολὲς πού στέλνονται πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο, πρέπει ν' ἀναγράφουν τὴν ἐξῆς διεύθυνση: "Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος" Τ.Θ. 34020 Τ.Κ. 10029.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οι Σεβ. Ιεράρχες μας, οι μοναχοί και οι λαϊκοί, όπως μάς ενημερώνουν για οποιαδήποτε έκδηλωση (Εορτή, πανήγυρι, χειροτονία, κ.λπ.) λαμβάνει χώρα στο χώρο τους, προκειμένου να δημοσιεύουμε σχετικά στα περιοδικά της Εκκλησίας μας «Εκκλησία Γ.Ο.Χ. Ελλάδος» και «Φωνή της Ορθοδοξίας» στη στήλη «Εκκλησιαστικά Χρονικά».

Ιδιαίτερα παρακαλούμε να στέλνονται φωτογραφίες. Παρακαλούνται όσοι αποστέλλουν υλικό για δημοσίευση (Φωτογραφίες, ειδήσεις κ.λπ.) να αναγράφουν εκτός από τα στοιχεία τους (ονοματεπώνυμο, επάγγελμα, διεύθυνση), απαραίτητα και το τηλέφωνό τους για εύκολη επικοινωνία, για διευκρινίσεις.

Οι επιστολές ν' απευθύνονται στον διευθυντή του περιοδικού:

Ιερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον
Ιερά Μονή Αγ. Σκέπης. Άγιον Στέφανον
145 - 65 ΑΘΗΝΑΣ

Διαβάσετε και διαδίδετε τα περιοδικά της Ιεράς Συνόδου
της Εκκλησίας μας
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Και
«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

Σ' αυτά θα ενημερωθήτε για τα προβλήματα και τους κινδύνους που αντιμετωπίζει σήμερα η Ορθοδοξία. Είναι χρέος κάθε Ορθόδοξου πιστού η ενημέρωση αυτή.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 1) Υπακοή στην Εκκλησία (Κύριο άρθρο)..... σελ. 1
- 2) Τό δορυφορικό φακέλωμα άπειλή για την ανθρωπότητα. .... σελ. 3
- 3) Απαντάμε στις απορίες σας..... σελ. 6
- 4) Για να θυμούνται οι παλαιοί και να γνωρίζουν οι νεώτεροι ..... σελ. 7
- 5) Αγίου Γρηγορίου του Σιναΐτου
Περί προσευχής..... σελ. 9
- 6) Επιστολαί..... σελ. 11
- 7) Από την ζωή της Εκκλησίας..... σελ. 13
- 8) Ανακοινώσεις..... σελ. 15

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΤΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

« ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ »

Όδος Κάνιγγος 32 τ.κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ. : 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

+ Ο Άχαιος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ο Άθηνων ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

+ Ο Άχαιος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Άρχιμ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Άρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ιερομ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος

Συντάσσεται από Επιτροπή

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ :

Ιερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον

Ιερά Μονή Άγίας Σκέπης

Άγιον Στέφανον Άττικής

145-65 ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικού έτησία δραχ. 1500

Έξωτερικού έτησία δολάρια 50

Τιμή φύλλου δραχ. 100

Συνδρομές και έμβάσματα
άποστέλλονται εις τά γραφεΐα :
Περιοδικόν « Φωνή της Ορθοδοξίας »
Όδος Κάνιγγος 32, τ.κ. 106.82 ΑΘΗΝΑΣ

Τήν ευθύνη των απόψεων των ένυπογράφων άρθρων
φέρουν αποκλειστικά και μόνον οί συγγραφείς των
καί όχι ή Διεύθυνση του περιοδικού.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ :

ΠΑΛΛΗΣ ΤΗΛ. 6219 038